Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027. Geldend van 1-01-2027 t/m heden

Intitulé
Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027

De raad van de gemeente Buren:
Gelet op artikel 156 Gemeentewet en de artikelen 2.1.3, 2.1.4a eerste, tweede, derde, vijfde en zesde lid, 2.1.4b tweede lid, 2.1.5 eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 vierde lid en 2.6.6 eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo);

Overwegende dat:

- het noodzakelijk is om cliënten te ondersteunen als zij beperkingen ondervinden in hun maatschappelijke participatie en zelfredzaamheid en zij niet in staat zijn om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg, met hulp van het sociale netwerk of met gebruikmaking van algemene voorzieningen of andere voorzieningen hiervoor een oplossing te vinden;
- het noodzakelijk is om cliënten met psychische of psychosociale problemen en cliënten die vanwege huiselijk geweld of om andere redenen de thuissituatie hebben verlaten, te ondersteunen bij het zich handhaven in de samenleving als zij hier niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg, of met hulp van het sociale netwerk of met gebruikmaking van algemene voorzieningen toe in staat zijn;
- het noodzakelijk is om bij verordening regels te stellen over de invulling van de plicht tot ondersteuning.

besluit: vast te stellen de **‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027’**

Inhoud

Artikel 1. Begripsbepalingen 4
Artikel 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning 5
Artikel 3. Doelgroep van de verordening 5
Artikel 4. Toegang 6
Artikel 5. Melding of aanvraag 6
Artikel 6. Spoedeisende gevallen 6
Artikel 7. Onderzoek 6
Artikel 8. Verslag 7
Artikel 9. Aanvraag maatwerkvoorziening 8
Artikel 10. Beschikking maatwerkvoorziening 8
Artikel 11. Passend beschikken 9
Artikel 12. Algemene toekenningscriteria maatwerkvoorziening 9
Artikel 13. Weigeringsgronden 10
Artikel 14. Gebruikelijke hulp 10
Artikel 15. Sporthulpmiddelen 12
Artikel 16. Algemene regels voor pgb 13
Artikel 17. Aanvullende regels voor pgb 14
Artikel 18. Hoogte en tarief van het pgb 14
Artikel 19. Bijdrage kosten voorzieningen Wmo 15
Artikel 20. Kwaliteit voorzieningen 16
Artikel 21. Verhouding prijs-kwaliteit ondersteuning door derden 16
Artikel 22. Criteria financiële tegemoetkoming meerkosten Wmo 17
Artikel 23. Jaarlijkse waardering mantelzorgers 17
Artikel 24. Reikwijdte 18
Artikel 25. Medewerkingsplicht 18
Artikel 26. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening 19
Artikel 27. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering maatwerkvoorziening 19
Artikel 28. De onderzoeksfase 20
Artikel 29. De handhavingsfase 20
Artikel 30. Melding calamiteiten en geweldsincidenten 21
Artikel 31. Klachten 21
Artikel 32. Betrekken van inwoners bij het beleid 21
Artikel 33. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning 22
Artikel 34. Hardheidsclausule 22

Artikel 35. Indexering 22
Artikel 36. Evaluatie 22
Artikel 37. Intrekking oude regelingen en overgangsregeling 22
Artikel 38. Inwerkingtreding en citeertitel 23
Toelichting Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027 23

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen en vormen van ondersteuning

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. *Aanvraag*: het schriftelijk verzoek om één of meerdere maatwerkvoorzieningen, dat door de inwoner bij de gemeente kan worden ingediend.
b. *Algemeen gebruikelijke voorziening en hulp*: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar en toegankelijk is en draagbaar met een inkomen op minimumniveau. En een passende en toereikende bijdrage levert aan zelfredzaamheid of participatie.
c. *Algemene voorziening*: dienst of product die gericht is op maatschappelijke ondersteuning algemene voorzieningen zijn toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek naar de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van de inwoner. In de Wmo 2015 verwijst deze term naar algemene voorzieningen zoals in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015.
d. *Andere voorziening*: ondersteuning waar op grond van een andere (wettelijke) regeling dan bedoeld in de Wmo 2015 aanspraak op kan worden gemaakt en waarop de maatschappelijke ondersteuning dient te worden afgestemd.
e. *Beleidsregels*: Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren.
f. *Budgetplan*: een door de gemeente beschikbaar gesteld format waarin de inwoner beschrijft op welke manier het pgb-budget besteed wordt, welke ondersteuning wordt ingekocht en bij wie.
g. *Cliëntondersteuning*: gratis en onafhankelijke hulp aan een inwoner in de vorm van informatie, advies en algemene ondersteuning, op alle levensgebieden gedurende het gehele proces van een ondersteuningsvraag.
h. *Eigen bijdrage*: een financiële bijdrage die de inwoner verschuldigd is vanuit de Wmo 2015. In de Wmo 2015 wordt dit beschreven in de artikelen 2.1.4., eerste lid, van de Wmo 2015.
i. *Eigen kracht*: de mogelijkheden van de inwoner en zijn omgeving om zelf in een oplossing voor zijn ondersteuningsvraag te voorzien.
j. *Gemeente*: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Buren.
k. *Gesprek*: Het gesprek tussen de inwoner en de gemeente, naar aanleiding van de ondersteuningsvraag van de inwoner. Dit gesprek is nodig om de persoonskenmerken en behoeften van de inwoner in kaart te brengen.
l. *Ingezetene:* een inwoner van een gemeente waarbij de feitelijke plek/plaats waar de inwoner verblijft of woont bepalend is. Dit wordt aan de hand van concrete feiten en omstandigheden bepaald, waarbij de BRP-inschrijving een belangrijke aanwijzing, maar niet doorslaggevend is.
m. M*aatwerkvoorziening*: Hiermee wordt een 'maatwerkvoorziening' bedoeld zoals in, artikel 1.1.1 van de Wmo 2015. Dit is een voorziening die niet vrij toegankelijk is. Er wordt eerst onderzoek gedaan naar de situatie van de inwoners. Als een maatwerkvoorziening nodig is gezien de aard en ernst van de ondersteuningsvraag, geeft de gemeente hiervoor een beschikking.
n. *Melding*: op grond van artikel 2.3.2 (lid 9) van de Wmo 2015 kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening pas worden gedaan als er voorafgaand eerst een melding is ingediend van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning.
o. *Ondersteuningsvraag*: de noodzaak van een inwoner voor maatschappelijke ondersteuning zoals bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015 zoals die wordt geboden door de gemeente (het sociaal team).
p. Onderzoeksverslag: het document met de uitkomst van het onderzoek, zoals bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo 2015. Indien van toepassing aangevuld met adviezen, verwijzingen en afspraken die met de inwoner zijn gemaakt.
q. *Onderzoek*: analyse van relevante informatie van een inwoner met een ondersteuningsvraag op basis waarvan door de gemeente een afweging wordt gemaakt voor datgene wat nodig is: een maatwerk- of een daaraan voorliggende voorziening.
r. *Persoonlijk plan*: een plan waarin de inwoner de omstandigheden, bedoeld als in artikel 2.3.2 lid 4 onderdelen a tot en met g van de wet, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest passend is.
s. *Persoonsgebonden budget (pgb)*: Persoonsgebonden budget zoals bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015, zijnde een door het college verstrekt budget aan de inwoner, dat hem in staat stelt de

ondersteuning die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken. Voor een pgb gelden in aanvulling op de hiervoor genoemde wetten, de regels die in deze verordening zijn beschreven.

t. *Sociaal netwerk*: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt.
u. *Sociaal Team Buren:* door het college aangewezen team dat namens de gemeente taken uitvoert in het kader van de Wmo, zoals het voeren van gesprekken, onderzoeken en het coördineren van ondersteuning.
v. *Wet:* Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
w. *Zorgaanbieder*: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die namens de gemeente gehouden is een maatwerkvoorziening te leveren. Hieronder vallen ook de leveranciers van hulpmiddelen.

Artikel 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning

1. De gemeente treft op basis van de Wmo voorzieningen zodat iedereen zo veel mogelijk zelfredzaam kan zijn en kan participeren in de maatschappij. Er zijn algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen beschikbaar op de volgende gebieden:
   a. wonen in een geschikt huis (Wonen)
   b. verplaatsen in en om de woning (Verplaatsen)
   c. lokaal verplaatsen per vervoermiddel (Vervoer)
   d. het schoon en leefbaar houden van de woning (Huishouden)
   e. regie en structuur in het dagelijks leven (Dagelijkse regie)
   f. zingeving, sport en activeren (Activeren)
   g. beschikken over mantelzorg die het vol kan houden (Mantelzorg)
2. De volgende soorten algemene voorzieningen als bedoeld in het eerste en tweede lid zijn voor inwoners in elk geval beschikbaar:
   a. voorlichting;
   b. advies en informatie;
   c. signaleren van problemen;
   d. toeleiding naar hulpaanbod;
   e. coördinatie van zorg;
   f. lichte hulp en ondersteuning.
3. De volgende maatwerkvoorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar vanuit de Wmo:
   a. individuele begeleiding;
   b. groepsbegeleiding, waaronder dagbesteding, al dan niet met vervoer;
   c. kortdurend verblijf;
   d. huishoudelijke hulp;
   e. vervoer;
   f. woningaanpassingen;
   g. hulpmiddelen;
   h. verhuiskostenvergoeding.
   i. tegemoetkoming in de meerkosten

Artikel 3. Doelgroep van de verordening

1. Deze verordening richt zich op personen;
   - die hun woonplaats hebben en gemeentelijk ingeschreven staan in de gemeente Buren en;
   - die hun zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie willen behouden of verbeteren en daarbij direct ondersteuning bij nodig hebben; of
   - die al dan niet woonachtig in gemeente Buren, als mantelzorger noodzakelijke vorm van ondersteuning aan een inwoner van de gemeente Buren bieden.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid richt de verordening zich wat betreft de maatwerkvoorzieningen opvang en beschermd wonen op ingezetenen van Nederland die in de gemeente Buren ondersteuning zoeken.

3. Wanneer de doelgroep te maken heeft met meervoudige domein overstijgende problematiek op het terrein van de Jeugdwet, de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Participatiewet draagt het college zorg voor een goede afstemming van de ondersteuning.

Hoofdstuk 2 Toegang en procedure

Artikel 4. Toegang

1. De toegang tot maatschappelijke ondersteuning zoals bedoeld in de Wmo valt volledig onder de taken van de gemeente.
2. De toegang tot beschermd wonen en maatschappelijke opvang wordt uitgevoerd door centrumgemeente Nijmegen. De in deze verordening opgenomen regels zijn niet van toepassing op de maatwerkvoorzieningen beschermd wonen en maatschappelijke opvang op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Voor deze voorzieningen gelden de regels van de vigerende Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Nijmegen.

Artikel 5. Melding of aanvraag

1. Een ondersteuningsvraag kan door of namens een cliënt bij het team toegang van de gemeente worden ingediend. Dit kan schriftelijk, mondeling, telefonisch of elektronisch gemeld worden en geldt als een melding van een ondersteuningsvraag.
2. De gemeente bevestigt de ontvangst hiervan schriftelijk of digitaal en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak.
3. De gemeente wijst de inwoner in de ontvangstbevestiging voorafgaand aan het onderzoek op:
   a. de vervolgprocedure en de rechten en plichten van de inwoner daarin;
   b. de mogelijkheid om gebruik te maken van kosteloze en onafhankelijke cliëntondersteuning door de cliënt en zijn mantelzorger;
   c. de mogelijkheid om een persoonlijk plan in te dienen binnen zeven dagen na de melding en betrekt het persoonlijk plan bij het onderzoek.

Artikel 6. Spoedeisende gevallen

1. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3. van de Wmo, treft het college na de melding zo snel mogelijk een tijdelijke passende maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 van de Wmo.
2. Een tijdelijke maatwerkvoorziening heeft een maximumtermijn van drie maanden en kan alleen na beoordeling van het college worden verlengd.

Artikel 7. Onderzoek

1. De gemeente start na de melding van de ondersteuningsvraag Wmo het onderzoek en maakt zo spoedig mogelijk met de inwoner een afspraak voor een gesprek. De factoren, genoemd in artikel 2.3.2 vierde lid, van de wet maken in ieder geval deel uit van het onderzoek en vormen de basis van het gesprek bedoeld in het eerste lid.
2. De gemeente verzamelt alle gegevens over de situatie van de inwoner die nodig zijn voor het onderzoek. Als het gaat om gegevens die de gemeente niet zelfstandig of zonder toestemming kan inzien of verkrijgen, dan vraagt de gemeente aan de inwoner om die gegevens binnen een bepaalde termijn aan te leveren of vraagt de gemeente om toestemming om deze op te vragen bij derden. Bij de uitnodiging voor het gesprek wordt duidelijk gemaakt welke gegevens dat zijn. De inwoner verstrekt in ieder geval inzicht in de woonsituatie, de ondersteuningsvraag en wanneer

van toepassing de daarbij behorende hulpverleningsgeschiedenis en huidige hulpverlening, zodat op juiste wijze beoordeeld kan worden welke ondersteuning passend is.

3. De gemeente kan afzien van een gesprek als:
   a. de ondersteuningsvraag van de inwoner voldoende bekend is, en;
   b. er sinds de aanmelding geen relevante wijzigingen zijn geweest in de situatie van de inwoner, en;
   c. inwoner daarmee instemt.
4. Bij de start van het gesprek identificeert de inwoner zich op verzoek met een geldig identiteitsbewijs, als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de Identificatieplicht, tenzij de identiteit al bij de betrokken medewerker van de gemeente bekend is.
5. De gemeente onderzoekt indien nodig in een gesprek tussen de inwoner en eventuele andere betrokkenen:
   a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de inwoner en in het geval van een jeugdige ook zijn ouders. Indien er een jeugdige betrokken is, ook de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige;
   b. de ondersteuningsvraag, oftewel welke problemen, belemmeringen en beperkingen er worden ervaren objectief kunnen worden vastgesteld. Wat de beoogde oplossing is vanuit de inwoner en het gewenste resultaat/doel, waarbij normaliseren en een aanvaardbaar niveau van participatie en zelfredzaamheid het uitgangspunt is;
   c. de mogelijkheden om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp of door gebruikmaking van één of meerdere algemene voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen of andere voorzieningen een oplossing voor de ondersteuningsvraag te vinden.

   Een dienst, product of voorziening is algemeen gebruikelijk als deze:
   - niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking;
   - daadwerkelijk beschikbaar is;
   - een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt tot zelfredzaamheid of participatie in staat is en;
   - financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau;

   d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit het sociale netwerk een oplossing voor de ondersteuningsvraag te vinden;
   e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de inwoner;
   f. de mogelijkheden om door gebruikmaking van één of meerdere andere voorzieningen een oplossing voor zijn/haar ondersteuningsvraag te vinden;
   g. dat een inwoner een bijdrage verschuldigd is in de kosten, indien een maatwerkvoorziening Wmo als mogelijke oplossing voor zijn/haar ondersteuningsvraag wordt overwogen.
   h. hoe bij de oplossing voor zijn/haar ondersteuningsvraag zo goed mogelijk rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de inwoner.
   i. de mogelijkheid om te kiezen voor een pgb wanneer een maatwerkvoorziening als mogelijke oplossing voor zijn/haar ondersteuningsvraag wordt overwogen. Hierbij wordt de inwoner in begrijpelijke bewoordingen ingelicht over de gevolgen van die keuze, de werkwijze bij het pgb en de daaraan verbonden rechten en plichten.
6. De gemeente kan een onafhankelijk, specifiek deskundig oordeel en advies inwinnen als de ondersteuningsvraag dit vereist.

Artikel 8. Verslag

1. Na afronding van het onderzoek zoals bedoeld in artikel 7, uiterlijk zes weken na ontvangst van de melding ondersteuningsvraag Wmo, stuurt de gemeente het schriftelijke verslag van het onderzoek, in de vorm van het onderzoeksverslag aan de inwoner. In de periode dat de gemeente wacht op stukken van de inwoner, wordt het onderzoek in overleg met de inwoner tijdelijk gestopt.
2. Opmerkingen of latere aanvullingen van de inwoner worden aan het onderzoeksverslag toegevoegd.

3. De gemeente wijst de inwoner in het onderzoeksverslag op de mogelijkheid een aanvraag voor een maatwerkvoorziening te doen.
4. Indien van toepassing geeft de gemeente aan welke andere mogelijkheden er zijn voor het inzetten van andere voorzieningen, algemene voorzieningen en algemeen gebruikelijke voorzieningen. Dit staat los van de maatwerkvoorzieningen die de gemeente kan verstrekken.

Artikel 9. Aanvraag maatwerkvoorziening

1. Een door de cliënt, vertegenwoordiger of gemachtigde ondertekend gespreksverslag kan als aanvraag gelden.
2. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd. Indien het college het onderzoek niet binnen zes weken na de melding heeft afgerond, kan de inwoner een aanvraag indienen zonder afronding van het onderzoek.
3. Als de inwoner genoegzaam bekend is bij het college, kan het college in overeenstemming met de inwoner afzien van een onderzoek als bedoeld in artikel 7 van deze verordening.
4. Als uit het onderzoek blijkt dat de inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en deze voorziening in de vorm van een pgb wil ontvangen, onderzoekt het college of aan de voorwaarden van een pgb, als bedoeld in artikel 2.3.6 lid 2 van de wet, wordt voldaan. De inwoner verstrekt hiervoor de door het college gevraagde informatie en dient een budgetplan in volgens het door het college vastgestelde format. Het budgetplan maakt onderdeel uit van de aanvraag. Het college stelt hiervoor een format verplicht.
5. Het besluit wordt via een beschikking afgegeven na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 10. Beschikking maatwerkvoorziening

1. Het is aan de gemeente om te bepalen welke voorziening en omvang wordt ingezet voor het bereiken van de doelen zoals geformuleerd in de Wmo.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
    a. welke maatwerkvoorziening wordt toegekend, wat de omvang en het beoogde resultaat is;
    b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
    c. of de maatwerkvoorziening in natura of in de vorm van een pgb wordt verstrekt;
    d. indien het een maatwerkvoorziening in natura betreft: welke gecontracteerde aanbieder de maatwerkvoorziening levert;
    e. hoe bezwaar en beroep tegen de beschikking kan worden gemaakt, hoe een voorlopige voorziening kan worden aangevraagd bij de rechtbank
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking, aanvullend op het vorige lid, in ieder geval vastgelegd:
    a. voor welk resultaat het pgb uitsluitend kan worden aangewend;
    b. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn;
    c. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
    d. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
    e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Als sprake is van een verschuldigde eigen bijdrage wordt de inwoner daarover in de beschikking geïnformeerd.
5. Indien de uitkomst van het onderzoek leidt tot een beschikking die afwijkt van de wens/verwachting van de inwoner neemt de gemeente voor het verzenden van de beschikking contact op met de inwoner (bij een jeugdige zijn/haar ouders) om het besluit mondeling toe te lichten.

Artikel 11. Passend beschikken

1. Onder passend beschikken wordt verstaan: het toekennen van een maatwerkvoorziening op een wijze die aansluit bij de situatie, behoeften en mogelijkheden van de inwoner. Daarbij wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de verwachte duur en stabiliteit van de ondersteuningsbehoefte.
2. Het college stelt beschikkingen zodanig vast dat deze bijdragen aan passende en duurzame ondersteuning van de inwoner. Daarbij wordt in ieder geval:
   a. gekeken naar de persoonlijke situatie en het dagelijks leven van de inwoner;
   b. rekening gehouden met de ernst, duur en veranderlijkheid van de ondersteuningsbehoefte; en
   c. gestreefd naar continuïteit van ondersteuning met zo min mogelijk onnodige herindicaties.
3. Bij het bepalen van de looptijd van de beschikking geldt dat:
   a. de looptijd wordt afgestemd op wat passend is voor de individuele situatie van de inwoner;
   b. bij een langdurige of blijvende ondersteuningsbehoefte een langere indicatieduur of een beschikking zonder vaste einddatum kan worden afgegeven, voor zover dit passend is.
4. Het college kan de toegekende ondersteuning periodiek evalueren. Als uit de evaluatie conform artikel 2.3.9 lid 1 Wmo 2015 blijkt dat de ondersteuning niet langer passend is, kan het college het besluit wijzigen of intrekken op grond van artikel 2.3.10 Wmo 2015.

Hoofdstuk 3 Criteria maatwerkvoorzieningen

Artikel 12. Algemene toekenningscriteria maatwerkvoorziening

1. Het verslag en indien van toepassing budgetplan van het onderzoek wordt als uitgangspunt genomen voor beoordeling van de ondersteuningsvraag. Op basis van het onderzoek wordt door de gemeente besloten tot het al dan niet toekennen van een maatwerkvoorziening.
2. De gemeente kent een maatwerkvoorziening toe, als uit het onderzoek blijkt dat een maatwerkvoorziening nodig is, gezien de aard en ernst van de ondersteuningsvraag. De gemeente past hier het volgende afwegingskader toe. De ondersteuningsvraag van een inwoner is in die gevallen niet op te lossen of te verminderen door de inzet van:
   a. eigen kracht;
   b. gebruikelijke hulp;
   c. mantelzorg;
   d. andere personen uit het sociale netwerk;
   e. hulp van vrijwilligers;
   f. algemeen gebruikelijke voorzieningen;
   g. algemene voorzieningen in het kader van de Wmo;
   h. andere voorzieningen, waaronder in ieder geval, maar niet uitsluitend:
      - voorzieningen vanuit de Zorgverzekeringswet
      - voorzieningen vanuit de Wet Langdurige Zorg
      - voorzieningen vanuit de Wet Passend Onderwijs
      - voorziening vanuit de Participatiewet
      - verordening Blijverslening gemeente Buren 2019
3. De maatwerkvoorziening levert een passende en doeltreffende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaam of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.
4. Voor een maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie geldt dat deze alleen kan worden toegekend voor over de beperkingen het gevolg zijn van een lichamelijke, geestelijke, verstandelijke oorzaak; een chronisch psychisch probleem of een psycho-sociaal probleem;
5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kiest de gemeente de goedkoopst passende voorziening.
6. Bij het inzetten van een maatwerkvoorziening is het uitgangspunt dat de ondersteuning wordt geleverd door gecontracteerde aanbieders.

7. Als een gevraagde specifieke maatwerkvoorziening niet bewezen effectief is kan de gemeente besluiten om deze voorziening niet toe te kennen en een bewezen effectieve alternatieve maatwerkvoorziening te verstrekken.
8. Bij het aanbod van een maatwerkvoorziening wordt zo goed mogelijk rekening gehouden met de godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en culturele achtergrond van de inwoner.
9. Als een maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door de gemeente verstrekte voorziening, wordt deze alleen verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven:
    a. tenzij die voorziening verloren is gegaan door omstandigheden die niet aan de inwoner zijn toe te rekenen;
    b. tenzij de inwoner geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of
    c. tenzij de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de ondersteuningsvraag.
10. Wanneer een cliënt gebruik kan maken van een algemeen gebruikelijke voorziening, komt hij niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening. De volgende voorzieningen worden in ieder geval door de gemeente als algemeen gebruikelijk aangemerkt en worden daarom niet door de gemeente verstrekt.

- airconditioning woonruimte:
- alle vormen van kranen (eenhendel-mengkranen, thermostaatkranen en glijstangset);
- beugels (wand/vloer);
- douchecabine;
- douchecel;
- douche- en/of badzitjes;
- douche- en/of toiletstoel;
- douchestoelen (met uitzondering van een kinder- en/of elektrische verstalbare douchestoel);
- douchewand;
- drempelhulpen tot 10 centimeter hoogte;
- grepen (wand/vloer);
- spoel-föhn toilet;
- standaard (elektrische) (bak)fiets/tandem;
- seniorendouchebak/inloop douche senioren;
- toiletverhoger;
- toiletpot;
- verhoogd/hangend toilet;
- zonwering (binnen en buiten).

Het college kan aanvullend nadere regels stellen over de maatwerkvoorzieningen die op grond van lid 1 en 2 beschikbaar zijn.

Artikel 13. Weigeringsgronden

1. Er wordt geen maatwerkvoorziening toegekend als de gemeente van oordeel is dat:
    a. de ondersteuningsvraag kan worden opgelost door het inzetten van een andere voorziening, zoals genoemd onder artikel 12, tweede lid, onder h;
    b. een inwoner zijn/haar ondersteuningsvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en maatregelen had kunnen nemen om de ondersteuningsvraag te voorkomen;
    c. er voor de inwoner geen aantoonbare meerkosten zijn ten aanzien van de situatie voordat de ondersteuningsvraag ontstond;
    d. de inwoner de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij er sprake is van een spoedeisende situatie waardoor het voor de inwoner dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen;
    e. de inwoner de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en de passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog beoordeeld kunnen worden;

f. de aangevraagde maatwerkvoorziening onveilig is of risico's met zich meebrengt voor de inwoner of anderen;
g. het toekennen van een maatwerkvoorziening een anti-revaliderend effect zou hebben;
h. een eerder verstrekte maatwerkvoorziening nog passend is als oplossing voor de ondersteuningsvraag, of,
i. niet aannemelijk is dat met de inzet van een maatwerkvoorziening de ondersteuningsvraag wordt opgelost;
j. de cliënt tekortschietend besef van verantwoordelijkheid heeft getoond;
k. de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die aan de cliënt zijn toe te rekenen.

2. Er wordt geen maatwerkvoorziening Wmo 'Wonen' toegekend als de gemeente van oordeel is dat:
   a. de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd voor een verblijf dat niet bedoeld is voor permanente bewoning, zoals bijvoorbeeld een hotel/pension; trekkerswoonwagens; gehuurde kamer; tweede woning; vakantie- of recreatiewoning;
   b. de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd voor een gemeenschappelijke ruimte, tenzij de voorziening bijdraagt aan de toegankelijkheid van die ruimte;
   c. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft in een doelgroepengebouw;
   d. het college kan een maatwerkvoorziening voor individueel gebruik weigeren en in plaats daarvan een collectieve voorziening verstrekken door of ten behoeve van inwoners in een doelgroepengebouw, indien dit de goedkoopste compenserende voorziening is en dit aansluit bij de ondersteuningsbehoefte van de betrokken inwoners;
   e. de aangevraagde maatwerkvoorziening het uitrustingsniveau van sociale woningbouw overstijgt;
   f. er sprake is van achterstallig onderhoud en daarmee sprake is van een algemeen gebruikelijke renovatie verwijzend naar jurisprudentie van de CRvB met betrekking tot algemeen gebruikelijke renovatie;
   g. de noodzaak van de maatwerkvoorziening het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie. Of wanneer er naar het oordeel van de gemeente geen andere belangrijke reden voor de verhuizing bestond, of
   h. de voorziening in het geval van nieuwbouw en renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kan worden;
   i. de inwoner niet is verhuisd naar een woning die op dat moment het meest geschikt was ten aanzien van de beperkingen van de inwoner, tenzij hiervoor schriftelijke toestemming is gegeven door de gemeente;
   j. de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen.
3. Bij het beoordelen van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening Wmo 'Wonen' kan het primaat van verhuizen worden toegepast.
4. Bij het toekennen van een maatwerkvoorziening Wmo 'Huishouden' worden de meest recent vastgestelde beleidsregels huishoudelijke ondersteuning gemeente Buren gehanteerd.
5. Bij het toekennen van een maatwerkvoorziening Wmo 'Vervoer', bestaande uit een regiotaxipas, wordt rekening gehouden met verplaatsingen tot maximaal 2.000 kilometer per jaar, in de directe woon- en leefomgeving van de inwoner en rekening houdend met de vervoersbehoefte van de cliënt en diens partner, de leeftijd van de cliënt, de beschikbaarheid van een ander verplaatsingsmiddel en de mate waarin dat verplaatsingsmiddel in de vervoersbehoefte voorziet. Indien ook andere vervoersvoorzieningen of verplaatsingsmiddelen zijn toegekend wordt voor de regiotaxipas rekening gehouden met maximaal 1.320 km per jaar in de directe woon- en leefomgeving.

Artikel 14. Gebruikelijke hulp

1. Gebruikelijke hulp is de mate waarin de inwoner met behulp van gebruikelijke hulp het aanvaardbare niveau van zelfredzaamheid en participatie of het zich handhaven in de

samenleving kan bereiken of behouden. Bij gebruikelijke hulp worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

a. Personen binnen de leefeenheid van een bewoner zijn primair zelf verantwoordelijk voor het functioneren van het huishouden, de zelfredzaamheid en de participatie of het zich kunnen handhaven in de samenleving van de leden van die leefeenheid.
b. Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter. Het hoeft niet te betekenen dat de leefeenheid deze hulp zelf uitvoert. De gebruikelijke hulp kan door de bewoner ook aan derden uitbesteed worden of met eigen financiële middelen ingekocht worden.
c. Voor gebruikelijke hulp wordt geen (aanvullende) ondersteuning geboden vanuit de Wmo.
d. Bij uitval van een persoon wordt door andere personen binnen de leefeenheid, al dan niet naast fulltime (vrijwilligers)werk of opleiding, zorggedragen voor een herverdeling en overname van de (huishoudelijke) taken, zorg- en begeleidingsactiviteiten.
e. De bijdrage die van kinderen wordt gevraagd is afhankelijk van de leeftijd. Van iedere volwassene van 23 jaar of ouder wordt in ieder geval verwacht naast een volledige baan of opleiding een meerpersoonshuishouden te kunnen voeren. Het hebben van een fulltimebaan of het volgen van een voltijdsopleiding staat het leveren van gebruikelijke hulp dus niet in de weg. Het bieden van gebruikelijke hulp gaat verder ook voor op andere activiteiten van leden van de leefeenheid in het kader van hun maatschappelijke participatie.
f. Fysieke afwezigheid van de huisgenoot belemmert het bieden van gebruikelijke hulp in principe niet. Van ieder (volwassen) mens wordt verwacht een volledige school- of werkweek (inclusief overwerk en reistijden) te kunnen combineren met huishoudelijke taken. Afwezigheid vanwege school- of arbeidsgerelateerde activiteiten kan er wel toe leiden dat de gebruikelijke hulpverlener de uitvoering van de taken moet plannen op momenten waarop hij/zij wel thuis is.
g. Bij de beoordeling of en in welke mate er sprake is van gebruikelijke hulp worden in ieder geval de volgende aspecten gewogen:
    i. De aard van de benodigde ondersteuning.
    ii. De mate van planbaarheid en uitstelbaarheid van de benodigde ondersteuning.
    iii. De frequentie en omvang van de benodigde ondersteuning.
    iv. De duur van de benodigde ondersteuning. Is er sprake van een kortdurende situatie met uitzicht op herstel of een langdurende (chronische) situatie waarin extra ondersteuning nodig is.
    v. Gebruikelijke hulp is niet of in mindere mate van toepassing als uit objectief onderzoek blijkt dat personen binnen de leefeenheid niet in staat zijn om (een aantal) taken over te nemen vanwege:
        - (langdurige) fysieke afwezigheid
        - een beperking of een beperkte leerbaarheid.
        - (dreigende) overbelasting, waarbij het evenwicht tussen draagkracht en draaglast onder spanning staat. Wanneer de dreigende overbelasting wordt veroorzaakt door een combinatie van werk en gebruikelijke hulp en andere activiteiten dan werk en huishouden, gaan werk en gebruikelijke hulp voor. Het beoefenen van vrijetijdsbesteding kan het bieden van gebruikelijke hulp in principe niet in de weg staan. Bij (dreigende) overbelasting kan die indicatie van korte duur zijn om de leefeenheid de gelegenheid te geven de onderlinge taakverdeling aan de ontstane situatie aan te passen.

Artikel 15. Sporthulpmiddelen

1. Het sporthulpmiddel wordt alleen verstrekt als:
    a. de inwoner door een beperking niet kan sporten zonder een aangepaste sportvoorziening en niet op een andere wijze op een aanvaardbaar niveau kan participeren;
    b. de inwoner in het dagelijks leven gebruik maakt van een loophulpmiddel of een verplaatsingsmiddel;
    c. het beoefenen van de sport uitsluitend mogelijk is met een aan de beperking aangepast of aanpasbaar hulpmiddel, beoefening is niet op een andere wijze mogelijk;

d. er sprake is van serieuze, structurele en naar verwachting langdurige sportbeoefening;
e. het niet gaat om topsport of sport op hoog (professioneel) niveau;
f. sprake is van meerkosten bij de sportbeoefening die rechtstreeks voortvloeien uit de beperking.
g. de inwoner geen gebruik kan maken van de mogelijkheden die Uniek Sporten biedt.

Hoofdstuk 4 Pgb als maatwerkvoorziening

Artikel 16. Algemene regels voor pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, toetst het college of voldaan wordt aan de in artikel 2.3.6 lid 2 van de wet opgenomen voorwaarden.
2. De gemeente kan een pgb toekennen indien:
   a. de inwoner naar het oordeel van de gemeente op eigen kracht, met hulp uit zijn/haar sociale netwerk of een vertegenwoordiger voldoende in staat is om de taken uit te voeren die horen bij het beheren van een pgb;
   b. de gemeente van oordeel is dat de maatwerkvoorziening in pgb van goede kwaliteit, veilig, doeltreffend en passend bij de ondersteuningsvraag is, en
   c. de inwoner kan motiveren dat hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen.
3. Als de inwoner een pgb wenst te ontvangen om hulp van derden te betrekken, dan dient de inwoner een budgetplan aan te leveren. In het budgetplan moet in elk geval zijn opgenomen:
   a. het gewenste doel en resultaat waarvoor het pgb zal worden ingezet;
   b. de motivatie waarom de inwoner de zorg in pgb geleverd wenst te krijgen;
   c. door wie of welke zorgaanbieder(s) de hulp geboden zal worden;
   d. indien van toepassing: de duur en omvang van de hulp (in uren, dagdelen of etmalen);
   e. indien van toepassing: welk tarief per tijdseenheid gehanteerd wordt, en
   f. indien van toepassing: in het geval van professionele ondersteuning: of deze hulp voldoet aan de gevraagde kwaliteitscriteria. Deze kwaliteitscriteria worden door de gemeente vastgelegd in de beleidsregels.
4. Als de gemeente een pgb toekent, mag dit pgb alleen worden ingezet voor het doel en resultaat zoals beschreven in het ondersteuningsplan.
5. De volgende kosten zijn uitgesloten van vergoeding vanuit een pgb:
   a. begeleidings-, reis- en administratiekosten;
   b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;
   c. kosten voor opleiding en training;
   d. kosten voor huisvesting van de hulpverlener;
   e. kosten voor een vrij besteedbaar bedrag;
   f. kosten voor hulp die direct ingezet moet worden (spoedhulp).
6. Als professionele ondersteuning noodzakelijk is, gezien de aard en ernst van de problematiek, kan deze niet geboden worden door een persoon uit het sociaal netwerk van de inwoner.
7. Een aanvraag voor een pgb kan geheel of gedeeltelijk geweigerd worden:
   a. als de aanvraag betrekking heeft op kosten die al zijn gemaakt voorafgaand aan de aanvraag of de melding en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening passend was. Zie artikel 13, eerste lid, onderdeel d en e.
   b. als de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   c. als de inwoner niet voldoet aan de regels van het pgb, zoals beschreven in deze verordening;
   d. als de inwoner het pgb niet of voor een ander doel gebruikt dan waarvoor het bestemd is;
   e. als het pgb bedoeld is voor hulp die kan worden aangemerkt als gebruikelijke hulp. De gemeente legt in beleidsregels vast wat gebruikelijke hulp is;
   f. voor het deel dat de kosten van deze maatwerkvoorziening in pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening in natura;

g. als degene die het pgb van de inwoner beheert, ook de hulp aan de inwoner biedt, of op een andere manier betrokken is bij de organisatie die de hulp biedt, bijvoorbeeld als directeur of bestuurder;
h. als de inwoner naar het oordeel van de gemeente de aanvraag niet kan motiveren en toelichten.
i. als de inwoner problematische schulden heeft, een schuldsaneringstraject doorloopt of onder de Wet schuldsanering natuurlijke personen valt, tenzij de bewindvoerder het financiële beheer van het pgb op zich neemt. De kosten hiervan moet de inwoner betalen.
j. als het pgb bedoeld is voor besteding in het buitenland. Een uitzondering kan alleen worden gemaakt als het zorg betreft die al in Nederland wordt ingezet en waarbij het gaat om een voortzetting in het buitenland van maximaal 13 weken.
k. als de hulp of ondersteuning die door één persoon geleverd wordt, meer bedraagt dan 48 uur per week. Bij het vaststellen of deze 48 uur per week overschreden wordt, kunnen alle betaalde werkzaamheden worden meegewogen, en ook de hoeveelheid ondersteuning die deze persoon, al dan niet via een pgb, levert aan andere personen of gezinsleden;
l. als de gemeente eerder toepassing heeft gegeven aan de onderdelen b, c of d van dit lid.

8. Als een pgb wordt toegekend voor de aanschaf van een hulpmiddel of het realiseren van een woningaanpassing, verstrekt de inwoner aanvullend een kopie van de bankpas van de bankrekening waarop het pgb wordt uitbetaald, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitbetaling van het pgb.

Artikel 17. Aanvullende regels voor pgb

1. Als een inwoner het pgb wenst in te zetten voor hulp die wordt geboden door een professionele organisatie of zelfstandig ondernemer, dan moet deze hulp voldoen aan de geldende kwaliteitscriteria. De gemeente stelt deze kwaliteitscriteria in de beleidsregels vast.
2. Als een inwoner het pgb wenst in te zetten voor hulp die wordt geboden door een persoon uit het sociale netwerk, dan gelden hiervoor de volgende voorwaarden:
   a. deze hulp leidt gemotiveerd tot een vergelijkbaar of beter resultaat dan de inzet van professionele hulpverlener;
   b. voldaan wordt aan de voorwaarden zoals beschreven in artikel 16, tweede lid, a tot en met c;
   c. de hulp leidt niet tot (dreigende) overbelasting van degene die de hulp biedt, zoals aangegeven door deze persoon zelf ofwel naar het oordeel van een deskundige. De gemeente kan een deskundige derde hierover om advies vragen.

Artikel 18. Hoogte en tarief van het pgb

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb, wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.
2. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van personen uit het sociaal netwerk van de cliënt:
   a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 4 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken. Deze aanbieders ontvangen maximaal de kostprijs van de goedkoopst adequate voorziening in natura, of;
   b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken. Deze aanbieder ontvangen maximaal de kostprijs van de goedkoopst adequate voorziening in natura min 17% overheadkosten, tenzij aannemelijk is dat dit percentage niet toereikend is om de zorg in te kopen.

3. Als de ondersteuning wordt verleend door een ander persoon dan beschreven in lid 2 is sprake van informele hulp. Voor informele hulp wordt uitgegaan van het wettelijke minimumloon.
4. De hoogte van het pgb:
   a. is toereikend om de benodigde hulp van derden te betrekken; en
   b. wordt vastgesteld aan de hand van een budgetplan dat door de inwoner is ingevuld in het format dat de gemeente hiervoor hanteert; en
   c. moet door de gemeente worden vastgesteld op basis van een offerte van de zorgaanbieder.
5. Bedraagt voor een verhuiskostenvergoeding maximaal 1.500 euro
6. In geval sprake is van een arbeidsovereenkomst, waarbij werkgeverslasten afgedragen moeten worden, wordt het pgb verhoogd met deze werkgeverslasten. Hierbij gaat het college uit van het lage tarief, tenzij niet aan de voorwaarden hiervoor wordt voldaan. Dan verhoogt het college het pgb met het hoge tarief. Beide tarieven worden (mede) gepubliceerd op de website van de SVB.
7. De normbedragen voor de verstrekking van de maatwerkvoorzieningen zijn terug te vinden op de website van het samenwerkingsverband Rivierenland waar de gemeente Buren onderdeel van uit maakt: Sociaal domein Rivierenland (sociaaldomeinrivierenland.nl).
8. Het tarief voor het pgb blijft gelijk tijdens de hele periode waarover de beschikking wordt afgegeven.
9. De gemeente kan de pgb-tarieven jaarlijks indexeren conform de indexering van de zorg in natura tarieven.

Hoofdstuk 5 Bijdrage in de kosten

Artikel 19. Bijdrage kosten voorzieningen Wmo

1. De inwoner is, met inachtneming van artikel 2.1.4a en artikel 2.1.5 van de Wmo en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, een eigen bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening Wmo, zolang de inwoner van de voorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor een pgb wordt verstrekt.
2. In afwijking van het eerste lid, is geen eigen bijdrage verschuldigd voor:
   a. een maatwerkvoorziening Wmo vervoer, betreffende collectief vervoer. Wel betaalt de inwoner een bijdrage voor elke rit. Deze tarieven zijn terug te vinden op de website van de vervoerder https://www.versis.nl/kosten/;
   b. een rolstoel;
   c. Een woningaanpassing ten behoeve van een minderjarige die beschikt over een indicatie op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz).
3. De eigen bijdrage of het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs van de maatwerkvoorziening, tot aan een maximum zoals genoemd in artikel 2.1.4a, lid 3 van de Wmo. Deze eigen bijdrage is van toepassing per bijdrageperiode voor de inwoner en diens partner tezamen.
4. De hoogte en duur van de in het eerste lid bedoelde eigen bijdrage, wordt vastgesteld en geïnd door het Centraal Administratiekantoor (CAK).
5. De kostprijs van een:
   a. maatwerkvoorziening in natura wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
   b. maatwerkvoorziening in pgb is maximaal gelijk aan de hoogte van het pgb, welke door de gemeente wordt doorgegeven aan het CAK;
   c. ritprijs vanuit het collectief vervoer, is ten minste gelijk aan het tarief voor openbaar vervoer in de regio en wordt rechtstreeks aan de vervoerder betaald.
6. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige inwoner wordt opgelegd aan de ouders of verzorgers en vanaf het 18e jaar aan de inwoner zelf voor dat deel dat dan nog niet afgeschreven is.
7. Voor een maatwerkvoorziening Wmo of een algemene voorziening Wmo kan sprake zijn van algemeen gebruikelijke kosten voor de inwoner, zoals de kosten voor consumptie of gebruik van sommige materialen tijdens een activiteit.

Hoofdstuk 6 Kwaliteit

Artikel 20. Kwaliteit voorzieningen

1. De zorgaanbieders zorgen dat zij voldoen aan eisen met betrekking tot deskundigheid van beroepskrachten. De zorgaanbieders zorgen ervoor dat de voorzieningen die zij aanbieden van goede kwaliteit zijn. Dit doen de zorgaanbieders door:
   a. de voorziening veilig, doeltreffend en inwonergericht te verstrekken;
   b. de voorziening af te stemmen op de persoonlijke situatie van de inwoner en andere vormen van zorg die de inwoner ontvangt;
   c. er op toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorziening handelen in overeenstemming met de professionele standaard en beschikken over relevante ervaring en diploma's;
   d. er op toe te zien dat de kwaliteit van de voorziening en de deskundigheid van beroepskrachten, voor zover van toepassing, tenminste voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de betreffende sector erkende keurmerken;
   e. een regeling vast te stellen voor de afhandeling van klachten van inwoners over de kwaliteit van de maatwerkvoorzieningen en de bijbehorende dienstverlening die door hen worden aangeboden.
2. In aanvulling op lid 1 stelt de gemeente bij de inkoop nadere kwaliteitseisen aan de door aanbieders aangeboden voorzieningen.
3. Als een aanbieder als hoofdaannemer gebruik maakt van een onderaannemer, is hij ervoor verantwoordelijk dat de onderaannemer voldoet aan de kwaliteitseisen die de gemeente aan de ondersteuning stelt.
4. Onverminderd andere toezichtbevoegdheden ziet de gemeente ten aanzien van maatwerkvoorzieningen in natura toe op de naleving van het gestelde in het eerste, tweede en derde lid door periodieke overleggen met aanbieders, het laten uitvoeren van een standaard kwaliteitsonderzoek, eventueel een signaal gestuurd kwaliteitsonderzoek, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de inwoner ter plaatse controleren van de (kwaliteit van de) geleverde maatwerkvoorziening in natura.
5. Aanbieder legt op eerste verzoek van het college een verklaring omtrent het gedrag (VOG) over als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens voor beroepskrachten en andere personen die beroepsmatig met zijn cliënten in contact kunnen komen. Deze verklaring mag niet eerder zijn afgegeven dan 3 maanden voor het tijdstip waarop betrokkene voor de aanbieder ging werken. Deze verklaring moet dan binnen 9 weken na verzoek van het college worden overgelegd. De eis van de VOG is van toepassing op natuurlijke personen. Alle beroepskrachten en andere personen die namens aanbieder direct en indirect cliëntencontact hebben, moeten een geldige VOG kunnen overleggen. Met indirect contact wordt bedoeld ondersteunend personeel dat werkzaam is op de locatie waar de hulp wordt verleend. Dit ondersteunend personeel is niet direct betrokken bij de hulp aan cliënten, echter is wel werkzaam in de omgeving van de inwoners.

Artikel 21. Verhouding prijs-kwaliteit ondersteuning door derden

1. Ter waarborging van een goede prijs-kwaliteitverhouding van een door een derde te leveren dienst hanteert de gemeente:
   a. een vast tarief dat geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde, of;
   b. een reëel tarief dat geldt als ondergrens voor:
   - een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met een derde, en;
   - een vast tarief, bedoeld in onderdeel a.
2. Onder de diensten in lid 1 wordt verstaan *diensten* als bedoel in artikel 2.6.4 van de Wmo;

3. De gemeente stelt de tarieven als bedoeld in het eerste lid vast:
    a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van de dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel c van de wet.
    b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening bedoeld in artikel 2.6.5 lid 2 van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
4. De gemeente baseert het vaste tarief of het reële tarief als bedoeld in het eerste lid op de volgende kostprijselementen:
    a. de kosten van de beroepskracht, waaronder de voor de sector voor de toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
    b. redelijke overheadkosten;
    c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, werkoverleg en (bij)scholing waaronder:
        - het werken conform de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
        - verplichte deelname aan samenwerkingsverbanden;
        - gecertificeerd zijn.
    d. de reis- en opleidingskosten;
    e. indexatie van het reële tarief voor het leveren van een dienst;
    f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder bijvoorbeeld rapportageverplichtingen en andere administratieve verplichtingen.
5. De gemeente houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van tarieven die het hanteert voor door derden te leveren maatwerkvoorzieningen Wmo, niet zijnde diensten, in ieder geval rekening met:
    a. de marktprijs van de maatwerkvoorziening;
    b. de eventuele extra taken die in verband met de maatwerkvoorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals;
        - het aanmeten, leveren en plaatsen van de maatwerkvoorziening;
        - instructie over het gebruik van de maatwerkvoorziening;
        - onderhoud van de maatwerkvoorziening en verzekering.

Hoofdstuk 7 Waardering mantelzorgers en tegemoetkoming meerkosten

Artikel 22. Criteria financiële tegemoetkoming meerkosten Wmo

1. De gemeente kan op grond van artikel 2.1.7 van de Wmo op aanvraag aan een inwoner een financiële tegemoetkoming meerkosten toekennen als bijdrage in de kosten van de inwoner ten behoeve van zijn/haar zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.
2. De financiële tegemoetkoming meerkosten als bedoeld in het eerste lid, wordt enkel verstrekt wanneer:
    a. de kosten voor vervoer per eigen auto, als dit vervoer niet algemeen gebruikelijk is en de cliënt ten gevolge van zijn beperking geen gebruik kan maken van het collectief vervoer. De hoogte is gebaseerd op de kilometerprijs van het Nibud (variabele kosten miniklasse) en het uitgangspunt dat de cliënt 2500 km per jaar binnen de eigen leef-en woonomgeving moet kunnen reizen.
    b. de kosten voor verhuizen en herinrichting. De hoogte is gebaseerd op marktonderzoek door de cliënt naar de kosten voor verhuizing en de Nibud-normen voor stoffering.
    c. geen aanspraak op vergoeding van de meerkosten als genoemd onder a. bestaat op grond van een andere voorziening.
3. De gemeente kan bij de beoordeling van hetgeen vereist wordt in het tweede lid onder a. rekening houden met de hoogte van het inkomen van de inwoner en dat van zijn/haar eventuele partner en de mate waarin zich in een kalenderjaar meerkosten zullen voordoen.
4. De gemeente kan beleidsregels vaststellen over de financiële tegemoetkoming meerkosten.

Artikel 23. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. De gemeente geeft jaarlijks aan mantelzorgers van inwoners in de gemeente Buren een mantelzorgwaardering.
2. Mantelzorgers kunnen zich voor de mantelzorgwaardering bij het Steunpunt Mantelzorg (Welzijn Rivierstroom) melden als mantelzorger.
3. De gemeente bepaalt, na samenspraak met het Steunpunt Mantelzorg, waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers bestaat.
4. Mantelzorgers komen in aanmerking voor de gemeentelijke waardering van mantelzorg indien:
   a. de mantelzorger in ieder geval voor een periode van drie maanden en voor ten minste gemiddeld 8 uur per week en onbetaald voor een chronisch zieke, gehandicapte of hulpbehoevende partner, familielid, kind of vriend(in) zorgt;
   b. degene die wordt verzorgd inwoner van de gemeente Buren is;
   c. per zorgbehoevende kunnen maximaal twee mantelzorgers een mantelzorgwaardering aanvragen.

Hoofdstuk 8 Toezicht en handhaving maatwerkvoorzieningen

Artikel 24. Reikwijdte

1. Toezicht en handhaving in het kader van deze verordening heeft betrekking op de ondersteuning die op grond van de Wmo 2015 plaatsvindt of zou moeten plaatsvinden.
2. Waar in dit hoofdstuk wordt gesproken “bij of krachtens de wet”, wordt bedoeld de Wmo 2015, nadere regelgeving en ter uitvoering van de wettelijke taken afgesloten overeenkomsten of subsidiebesluiten.

Artikel 25. Medewerkingsplicht

1. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening:
   a. de inwoner en diens huisgenoten op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te bevragen;
   b. de inwoner en diens huisgenoten op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te laten bevragen en/of te onderzoeken.
2. De inwoner alsook diens relevante huisgenoten in het kader van gebruikelijke hulp, zijn verplicht medewerking te verlenen aan de oproep als bedoeld in lid 3 onder a en de bevraging en/of onderzoek als in het derde lid onder b.
3. Deze medewerkingsplicht van de inwoner en diens huisgenoten behelst ook de verplichting om:
   a. aan het college, gevraagd en ongevraagd, mededeling te doen van feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op de voorziening;
   b. medewerking te verlenen aan een bezichtiging van de persoonlijke woon- en leefsituatie, een optische controle of een controle anderszins van een verstrekte of te verstrekken dienst of middel.
4. Wanneer het college gebruik maakt van zijn controlebevoegdheden, houdt het college rekening met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit zoals die zijn verbonden aan het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 26. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening

1. De gemeente streeft ernaar om fraude te voorkomen (preventie). Daarom informeert de gemeente inwoners op een gepaste manier over rechten en plichten en over de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van maatwerkvoorzieningen in pgb en zorg in natura.
2. Om oneigenlijk gebruik van de Wmo te voorkomen, onderzoekt de gemeente, al dan niet steekproefsgewijs, de doel- en rechtmatigheid van de verstrekte maatwerkvoorziening.
3. Als er onderzoek wordt gedaan zoals in het tweede lid, dan verlenen de inwoner en eventuele betrokkenen alle benodigde medewerking en informatie aan de gemeente.
4. Controle, toezicht en handhaving voor voorzieningen die zijn verstrekt door de centrumgemeente Nijmegen geschiedt door de gemeente Nijmegen onder toepassing van de vigerende Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Nijmegen.
5. Het onderzoek naar oneigenlijk gebruikte of ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen wordt gedaan door een toezichthouder.
6. De gemeente kan een toezichthouder aanwijzen die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige en doelmatige uitvoering van de waaronder de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
7. De gemeente kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb:
    a. voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een inwoner een ernstig vermoeden is ontstaan dat sprake is van één van de volgende situaties:
        I. de inwoner heeft onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt en de verstrekking van de juiste of volledige gegevens zou tot een andere beslissing geleid hebben.
        II. de inwoner voldoet niet aan de regels voor het pgb, zoals beschreven in hoofdstuk 4.
        III. de inwoner gebruikt het pgb niet, of voor een ander doel dan waarvoor het bestemd is.
    b. voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in lid 2 van dit artikel.
8. De gemeente kan beleidsregels opstellen ten aanzien van de invulling van fraudepreventie.

Artikel 27. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering maatwerkvoorziening

1. De inwoner die een maatwerkvoorziening ontvangt, geeft tijdig bij de gemeente aan als er sprake is van feiten of omstandigheden die aanleiding kunnen zijn tot een heroverweging ten aanzien van een maatwerkvoorziening. Dit kan uit eigen beweging of op verzoek van de gemeente gedaan worden (artikel 2.3.8. van de Wmo).
2. De gemeente kan (in overeenstemming met artikel 2.3.10 van de Wmo) een beslissing over een maatwerkvoorziening herzien of intrekken, als de gemeente vaststelt dat:
    a. de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en daardoor mogelijk een andere beslissing is genomen;
    b. de inwoner de maatwerkvoorziening niet langer nodig heeft;
    c. de maatwerkvoorziening niet meer toereikend is;
    d. de inwoner langer dan twee maanden verblijft in een instelling die valt onder de Wet Langdurige Zorg of de Zorgverzekeringswet;
    e. de inwoner niet meer voldoet aan de voorwaarden voor de maatwerkvoorziening, zorg in natura of pgb;
    f. de inwoner gebruikt de maatwerkvoorziening in natura of het pgb voor een ander doeleinde dan waarvoor het bestemd is.
    g. de inwoner zich niet houdt aan de gestelde voorwaarden zoals opgenomen in de bruikleenovereenkomst.

    Als de gemeente een beslissing heeft ingetrokken op basis van het tweede lid, onder a, en de inwoner heeft opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt, kan de gemeente van deze

inwoner geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening in natura of pgb.
4. Een beslissing tot het verstrekken van een pgb, kan ingetrokken worden als dit pgb binnen zes maanden na de startdatum van de toegekende periode niet is ingezet waarvoor het bedoeld was.
5. Een beslissing tot het toekennen van een maatwerkvoorziening in natura kan ingetrokken worden als de inwoner zich niet binnen zes maanden na datum toekenning heeft gemeld bij een aanbieder.
6. Als het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.

Artikel 28. De onderzoeksfase

1. De toezichthouder onderzoekt of de dienstverlening van de aanbieder redelijkerwijs plaatsvindt of zal plaatsvinden in overeenstemming met de bij of krachtens de wet gestelde regels.
2. Een onderzoek kan bestaan uit onderzoek naar de werkwijze, kwaliteit alsmede rechtmatigheid van de maatschappelijke ondersteuning.
3. Een onderzoek kan steekproefsgewijs of incidenteel (signaalgestuurd) plaatsvinden.
4. Als uitgangspunt geldt dat een onderzoek aangekondigd plaatsvindt, tenzij de belangen van het onderzoek zich daartegen verzetten.
5. De volgende typen onderzoek kunnen worden onderscheiden:
   a. *kwaliteitscontrole*, een onderzoek of de geleverde hulp of ondersteuning van goede kwaliteit is;
   b. *materiële controle*, een onderzoek of de gedeclareerde prestatie is geleverd en of deze valt binnen een afgegeven indicatie of aanwijzing;
   c. *formele controle*, een onderzoek of het gedeclareerde bedrag voortvloeit uit een prestatie die voldoet aan de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en overeenkomst of subsidieafspraken;
   d. *detailcontrole*, onderzoek naar bij een aanbieder berustende persoonsgegevens met betrekking tot cliënten die hun woonplaats hebben in de gemeente Nijmegen, ten behoeve van materiële controle of fraudeonderzoek;
   e. *fraudeonderzoek*, onderzoek waarbij nagegaan wordt of degene die bij de gemeente of de SVB een bedrag in rekening brengt voor maatschappelijke ondersteuning, valsheid in geschrifte, bedrog, benadeling van rechthebbenden of verduistering pleegt of tracht te plegen ten nadele van de gemeente, met het doel een betaling of een ander voordeel te verkrijgen waarop hij geen recht heeft of kan hebben.

Artikel 29. De handhavingsfase

1. Het college kan naar aanleiding van de bevindingen van de toezichthouder de volgende herstelsancties opleggen:
   a. (opnieuw) een schriftelijke aanwijzing geven;
   b. een last onder bestuursdwang opleggen;
   c. een last onder dwangsom opleggen.
2. Het college kan:
   a. de aanbieder verbieden de levering van maatschappelijke ondersteuning voort te zetten, zolang hij een bevel of aanwijzing niet opvolgt.
   b. het toekenningsbesluit aan de budgethouder van het persoonsgebonden budget op grond van artikel 2.3.10, eerste lid van de wet intrekken, waarbij dit het recht op ondersteuning in natura of een persoonsgebonden budget waarbij een andere pgb-aanbieder wordt gekozen onverlet laat.
3. De sanctiemogelijkheden op grond van deze verordening kunnen gepaard gaan met de inzet van privaatrechtelijke maatregelen op grond van de (contractuele) afspraken die tussen het college en de aanbieder zijn gemaakt.

4. Indien een aanbieder niet voldoet aan de opgelegde verbeteringen, kan het college besluiten om naast de bestuursrechtelijke maatregelen de aanbieder privaatrechtelijk schriftelijk in gebreke te stellen.
5. Indien de (contractuele) afspraken tussen het college en aanbieder na het verstrijken van de termijn van de ingebrekestelling nog niet (volledig) zijn nagekomen, kan het college van de overeenkomst ontbinden.
6. De door het college genomen maatregelen moeten in redelijke verhouding staan tot de aard van de overtreding of melding.

Artikel 30. Melding calamiteiten en geweldsincidenten

1. Aanbieders en gecertificeerde instellingen melden calamiteiten en geweldsincidenten die zijn voorgevallen bij het bieden van een maatwerkvoorziening, deze melding wordt gedaan bij de hiervoor aangewezen toezichthoudende instantie.
2. De toezichthoudende instanties, zoals bedoeld in het eerste lid is Wmo toezicht. De gemeente heeft hierover met de GGD Gelderland-Zuid afspraken gemaakt;
3. De in het tweede lid genoemde toezichthoudende instanties zien toe op het onderzoek van de melding door de aanbieder, onderzoeken de melding zo nodig zelf en adviseren de gemeente over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 9 Klachten en inspraak

Artikel 31. Klachten

1. Als een inwoner een klacht heeft over de wijze waarop diegene behandeld is tijdens procedures op grond van deze verordening, wordt deze klacht behandeld zoals beschreven in de Klachtenregeling Gemeente Buren.
2. Als een inwoner klachten heeft over de kwaliteit van de maatwerkvoorzieningen en de bijbehorende dienstverlening van de zorgaanbieder, is de klachtenregeling van deze aanbieder van toepassing.
3. De gemeente ziet erop toe dat aanbieders voldoen aan het naleven van de klachtenregeling. Dit gebeurt door middel van periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 32. Betrekken van inwoners bij het beleid

1. De gemeente zorgt ervoor dat vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid zijn om voorstellen voor het beleid Wmo te doen en advies te geven bij besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende Wmo. De gemeente zorgt voor de ondersteuning die nodig is om hun rol effectief in te kunnen vullen.
2. De gemeente zorgt ervoor dat inwoners kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden. Inwoners worden door de gemeente voorzien van de informatie en ondersteuning die nodig is voor adequate deelname aan dit overleg.
3. Nadere uitwerking van het eerste en tweede lid zijn vastgelegd in de Verordening participatieraad sociaal domein gemeente Buren.

Artikel 33. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders van maatschappelijke ondersteuning moeten beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van cliënten. Deze medezeggenschap heeft betrekking op voorgenomen besluiten van de aanbieder over maatwerkvoorzieningen die voor de cliënten van belang zijn.
2. De gemeente ziet toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Hoofdstuk 10 Overige bepalingen en slotbepalingen

Artikel 34. Hardheidsclausule

De gemeente kan afwijken van een bepaling uit deze verordening als toepassing van die bepaling een onredelijke uitkomst heeft voor de inwoner of voor een ander die direct bij het besluit betrokken is.

Artikel 35. Indexering

De gemeente kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en de op deze verordening berustende Beleidsregels Wmo gemeente Buren geldende bedragen verhogen of verlagen aan de hand van de consumentenprijsindex.

Artikel 36. Evaluatie

1. Uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van de verordening wordt de verordening door de gemeente geactualiseerd.
2. Hierna wordt de verordening eenmaal per twee jaar geactualiseerd.

Artikel 37. Intrekking oude regelingen en overgangsregeling

1. De verordening wet maatschappelijke ondersteuning en de jeugdwet gemeente Buren 2023 worden ingetrokken.
2. Een inwoner behoudt recht op een maatwerkvoorziening overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, die eerder verstrekt is op grond van de in het eerste lid genoemde verordeningen. Hierbij is de duur van die indicatie leidend. Als daarna een nieuw besluit genomen wordt op basis van deze verordening, gelden de voorwaarden van deze verordening, vanaf de startdatum van de nieuwe toekenning.
3. Aanvragen die zijn ingediend op grond van de in het eerste lid genoemde verordeningen en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften gericht tegen een besluit op een aanvraag van een maatwerkvoorziening krachtens de Verordening wet maatschappelijke ondersteuning en de jeugdwet gemeente Buren 2023, wordt beslist met toepassing van die verordening.

Artikel 38. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027, met inachtneming van het overgangsrecht zoals opgenomen in artikel 37.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027.

Dit is besloten in de openbare vergadering van de raad op 24 november 2026.

Ondertekening
De raad van de gemeente Buren,

de griffier,	*de voorzitter,*
R. Kuipers	H. M. Ostendorp

Toelichting Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027

Algemeen

Opdracht aan de gemeente

Deze verordening geeft uitvoering aan de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Wmo). De Wmo geeft de gemeente de opdracht om zorg te dragen voor de maatschappelijke ondersteuning en voor de kwaliteit en continuïteit van de voorzieningen. Het begrip maatschappelijke ondersteuning is uiteengezet in drie hoofdelementen waarop van de gemeente inzet wordt verwacht:

1. het bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en het vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, en het voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld;
2. het ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving;
3. het bieden van beschermd wonen en opvang.

De gemeenteraad stelt periodiek een plan vast met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning. Het plan is erop gericht dat:
Inwoners zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven;
Inwoners die beschermd wonen of opvang ontvangen, een veilige woonomgeving hebben en, indien mogelijk, weer in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
De Wmo schrijft voor dat de gemeente per verordening de regels moet vaststellen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het beleidsplan (artikel 2.1.3 lid 1 Wmo).
Belang zorgvuldige procedure
Er moet steeds een zorgvuldige toegangsprocedure doorlopen worden om:

- de ondersteuningsvraag van de inwoner, zijn behoeften, situatie en de gewenste resultaten helder te krijgen;
- de beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie van de inwoner te inventariseren;
- te achterhalen welk oplossingen de inwoner zelf kan inzetten om zijn zelfredzaamheid en participatie te verbeteren, zoals eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, hulp van het sociaal netwerk, het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten, een beroep op andere wetten en algemeen gebruikelijke voorzieningen.
- te bepalen of zo nodig met gebruikmaking van een algemene voorziening kan worden volstaan of dat een maatwerkvoorziening nodig is en welke voorziening dan (goedkoopst) adequaat is voor de beperkingen van de inwoner.

De Wmo en deze verordening leggen deze toegangsprocedure daarom in hoofdlijnen vast. Als de procedure goed wordt uitgevoerd, moet deze steeds tot een juiste beslissing leiden: ondersteuning waar ondersteuning nodig is.
Als de inwoner van mening is dat het college hem ten onrechte geen maatwerkvoorziening verstrekt of dat de maatwerkvoorziening onvoldoende bijdraagt aan de zelfredzaamheid of participatie, kan betrokkene daartegen vanzelfsprekend bezwaar maken en daarna eventueel in beroep gaan. De rechter zal toetsen of de gemeente zich heeft gehouden aan de voorgeschreven procedures, het onderzoek naar de omstandigheden van betrokkene op zorgvuldige wijze heeft verricht en of de ondersteuning een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

Mandaat college

De Wmo en deze verordening bepalen dat veel zaken door het college gedaan worden. In de praktijk worden deze zaken niet door het college zelf gedaan, maar (in mandaat) door deskundige ambtenaren of bijvoorbeeld aanbieders. Zij doen dit namens het college. Het college kan taken die in de wet en verordening aan haar worden opgedragen, mandateren aan ondergeschikten of niet-ondergeschikten op grond van de regels van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Op grond van artikel 2.6.3 van de wet kan het college de vaststelling van rechten en plichten van de inwoner (ten aanzien van een voorziening) mandateren aan een aanbieder. Het college kan de vaststelling van rechten en plichten ook aan ondergeschikten mandateren.

ARTIKELSGEWIJS

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen en vormen van ondersteuning

Artikel 1. Begripsbepalingen

Lid 1 onder a. aanvraag

Een inwoner kan een aanvraag indienen om in aanmerking te komen voor een Wmo-maatwerkvoorziening. We gaan er hierbij vanuit dat het maken van een afspraak voor een gesprek daarmee onderdeel is van een onderzoek en daarmee melding.

Lid 1 onder b. algemeen gebruikelijke voorziening en hulp

Bij de beoordeling of sprake is van een algemeen gebruikelijke voorziening voor de inwoner, draait het om het beantwoorden van de vraag of de inwoner ook over de voorziening kon beschikken als hij1 geen beperkingen zou hebben gehad. De in deze bepaling opgenomen criteria volgen uit de wet- en regelgeving en de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB).
Het is de vraag wat precies verstaan moet worden onder een 'inkomen op minimumniveau'. De vraag of een voorziening financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau moet volgens de CRvB zo worden begrepen dat een dienst, hulpmiddel, woningaanpassing of andere maatregel naar algemeen aanvaarde maatschappelijke opvattingen onder de gehele bevolking gangbaar is te achten (CRvB 3-7-2024, ECLI:NL:CRVB:2024:1362 en CRvB 3-7-2024, ECLI:NL:CRVB:2024:1364).

Lid 1 onder c. algemene voorziening

Een algemene voorziening is een voorziening die vrij toegankelijk is voor inwoners die ondersteuning nodig hebben. Voor een algemene voorziening is geen voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de inwoner vereist en wordt geen beschikking afgegeven. Algemene voorzieningen zijn bedoeld om laagdrempelig ondersteuning te bieden en kunnen voorkomen dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is.

Lid 1 onder d. andere voorziening

Een andere voorziening is een voorziening die de inwoner kan ontvangen op grond van een andere wet dan de Wmo, bijvoorbeeld de Zorgverzekeringswet of de Wet langdurige zorg. Een andere voorziening is voorliggend op een Wmo-voorziening.

Lid 1 onder e. beleidsregels

Deze bepaling spreekt voor zich.

Lid 1 onder f. budgetplan

Het budgetplan vormt de onderbouwing van de aanvraag voor een persoonsgebonden budget (pgb). Hierin beschrijft de inwoner waarom hij kiest voor een pgb, welke ondersteuning wordt ingekocht, bij welke zorgverlener dit gebeurt en hoe deze ondersteuning bijdraagt aan het bereiken van de beoogde resultaten. Het college gebruikt het budgetplan om te beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden voor verstrekking van een pgb en of de ingekochte ondersteuning van voldoende kwaliteit is.

Lid 1 onder g. cliëntondersteuning

De cliëntondersteuning draagt bij aan het verhelderen van de ondersteuningsvraag van de inwoner, het maken van keuzes en het aanvragen van passende ondersteuning.

Lid 1 onder h. eigen bijdrage

Het betreft hier een bijdrage in de kosten voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning of voor een maatwerkvoorziening.

Lid 1 onder i. eigen kracht

Eigen kracht ziet op de mogelijkheden die een inwoner zelf heeft om zijn ondersteuningsvraag geheel of gedeeltelijk op te lossen. Daarbij wordt ook gekeken naar de inzet van het sociale netwerk en andere hulpbronnen in de directe leefomgeving. De beoordeling van de eigen kracht vormt een belangrijk onderdeel van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo.

Lid 1 onder j. gemeente

Deze bepaling spreekt voor zich.

Lid 1 onder k. gesprek

Het gesprek vormt een belangrijk onderdeel van het onderzoek. Tijdens het gesprek bespreekt het college samen met de inwoner de ondersteuningsvraag, de persoonlijke situatie, de mogelijkheden van de inwoner en welke ondersteuning passend is.

Lid 1 onder l. ingezetene

Een ingezetene van Nederland kan in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening (artikel 1.2.1 van de wet) en het college beslist op een aanvraag van een ingezetene van de gemeente om een maatwerkvoorziening (artikel 2.3.5 van de wet). Uit de Memorie van Toelichting volgt dat een ingezetene zich voor een maatwerkvoorziening moet wenden tot het college van de gemeente waar hij woont. De term 'wonen' is niet verder uitgelegd. Uit de jurisprudentie bij de Wmo 2007 (CRvB 22-09-2010, nr. 09/1743 WMO) volgt dat het gaat om de feitelijke verblijfplaats. De inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP) vormt daarbij een belangrijke aanwijzing, maar is niet doorslaggevend.

Lid 1 onder m. maatwerkvoorziening

Een maatwerkvoorziening is een voorziening die wordt verstrekt nadat het college onderzoek heeft gedaan naar de ondersteuningsvraag van de inwoner. De voorziening wordt afgestemd op de persoonlijke situatie van de inwoner en wordt vastgelegd in een beschikking.

Lid 1 onder n. melding

Een inwoner kan zich melden bij de gemeente met een ondersteuningsvraag. Door het melden maakt de inwoner de ondersteuningsvraag aan het college kenbaar. In vervolg op deze melding doet het college in samenspraak met de inwoner zo spoedig mogelijk onderzoek. Als een ingezetene alleen informeert naar bijvoorbeeld de beschikbaarheid van een algemene voorziening of kenbaar maakt gebruik te willen maken van een algemene voorziening, is er geen aanleiding om een onderzoek in te stellen.

Lid 1 onder o. ondersteuningsvraag

Een ondersteuningsvraag is de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 van de wet. Als iemand met behoefte aan maatschappelijke ondersteuning zich tot het college wendt, is het van belang dat het college allereerst onderzoekt wat de ondersteuningsvraag van betrokkene is. Wanneer de betrokkene zich voor het eerst meldt, is in veel gevallen niet op voorhand duidelijk of en in welke vorm het college in actie moet komen. Een zorgvuldig onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 4 van de wet is noodzakelijk.

Lid 1 onder p. onderzoeksverslag

Het onderzoeksverslag bevat de uitkomsten van het onderzoek naar de ondersteuningsvraag. Hierin worden, voor zover van toepassing, ook de gemaakte afspraken, adviezen en voorgestelde oplossingen opgenomen.

Lid 1 onder q. onderzoek

Tijdens het onderzoek brengt het college de ondersteuningsvraag en de persoonlijke situatie van de inwoner in kaart. Daarbij wordt beoordeeld welke oplossingen beschikbaar zijn en of een maatwerkvoorziening noodzakelijk is.

Lid 1 onder r. persoonlijk plan

Een inwoner kan in een persoonlijk plan - al dan niet samen met zijn persoonlijke netwerk - de ondersteuningsvraag nader beschrijven en aangeven welke mogelijkheden of oplossingen hij zelf voor ogen heeft. Die informatie kan het college meenemen bij zijn onderzoek. Het opstellen van een persoonlijk plan kan de eigen regie en de betrokkenheid van het sociale netwerk van inwoners versterken.

Lid 1 onder s. persoonsgebonden budget (pgb)

Bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren en die een inwoner van derden heeft betrokken.

Lid 1 onder t. sociaal netwerk

Personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt.

Lid 1 onder u. Sociaal Team Buren

Het Sociaal Team Buren voert namens het college verschillende taken uit in het kader van de Wmo 2015, zoals het voeren van gesprekken, het uitvoeren van onderzoek en het coördineren van ondersteuning.

Lid 1 onder v. wet

Deze bepaling spreekt voor zich

Lid 1 onder w. zorgaanbieder

Een zorgaanbieder is een natuurlijke persoon of rechtspersoon die namens de gemeente een maatwerkvoorziening levert. Hieronder vallen ook leveranciers van hulpmiddelen.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt (in artikel 1.1.1). Veel begrippen zijn namelijk al omschreven in de Wmo 2015. Deze definities gelden ook voor deze verordening en zijn daarom niet opnieuw opgenomen.

Artikel 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning

Dit artikel geeft een overzicht van de vormen van maatschappelijke ondersteuning die de gemeente op grond van de Wmo 2015 beschikbaar kan stellen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen.

De genoemde ondersteuningsgebieden sluiten aan bij de resultaten die de gemeente met de ondersteuning beoogt te bereiken, zoals het kunnen wonen in een geschikte woning, het voeren van een huishouden, het behouden van regie in het dagelijks leven en het kunnen participeren in de samenleving. Algemene voorzieningen zijn laagdrempelig toegankelijk en kunnen worden ingezet zonder voorafgaand individueel onderzoek naar de persoonlijke omstandigheden van de inwoner. Zij zijn gericht op het bieden van informatie, advies, lichte ondersteuning en het voorkomen van zwaardere hulpvragen.

Maatwerkvoorzieningen zijn bedoeld voor situaties waarin eigen mogelijkheden, gebruikelijke hulp, mantelzorg, hulp uit het sociale netwerk, algemene voorzieningen of andere voorliggende oplossingen onvoldoende zijn om de beperkingen in zelfredzaamheid of participatie te compenseren. Welke maatwerkvoorziening wordt ingezet, hangt af van de uitkomsten van het onderzoek naar de individuele ondersteuningsbehoefte van de inwoner.

De opsommingen van algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen zijn niet limitatief. Het college kan binnen de kaders van de Wmo 2015 ook andere vormen van ondersteuning aanbieden wanneer dat nodig is om passende ondersteuning te bieden.

Artikel 3. Doelgroep van de verordening

Dit artikel beschrijft voor welke personen de ondersteuning op grond van deze verordening is bedoeld. Uitgangspunt is dat de verordening zich richt op inwoners van de gemeente Buren die ondersteuning nodig hebben om hun zelfredzaamheid of maatschappelijke participatie te behouden of te verbeteren.

Daarnaast kunnen mantelzorgers van inwoners van de gemeente Buren aanspraak maken op ondersteuning die erop is gericht de mantelzorg vol te kunnen houden.

Voor beschermd wonen en opvang geldt op grond van de Wmo 2015 een afwijkend uitgangspunt. Deze voorzieningen zijn toegankelijk voor personen die behoren tot de landelijke doelgroep voor deze voorzieningen. De toegang is daarom niet beperkt tot inwoners die in de gemeente Buren wonen.

Wanneer sprake is van problemen die zich uitstrekken over meerdere leefgebieden en wettelijke domeinen, zoals de Wmo 2015, de Jeugdwet en de Participatiewet, draagt het college zorg voor een samenhangende benadering. Daarmee wordt voorkomen dat ondersteuning vanuit verschillende wetten langs elkaar heen loopt en wordt toegewerkt naar een integraal afgestemde ondersteuning.

Hoofdstuk 2 Toegang en procedure

Artikel 4. Toegang

Dit artikel regelt de verantwoordelijkheidsverdeling voor de toegang tot maatschappelijke ondersteuning. De gemeente Buren is verantwoordelijk voor de toegang tot de Wmo-voorzieningen die onder deze verordening vallen. Voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang is de toegang en uitvoering regionaal belegd bij de centrumgemeente Nijmegen. Op aanvragen voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang zijn daarom niet de bepalingen van deze verordening van toepassing, maar de regels die de gemeente Nijmegen daarvoor heeft vastgesteld. Hiermee wordt aangesloten bij de regionale uitvoering van deze voorzieningen.

Artikel 5. Melding of aanvraag

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan. De melding kan bovendien door of namens de inwoner worden gedaan. Naast de inwoner kan dat dus ook iemand anders zijn, zoals bijvoorbeeld een buurman of een vertegenwoordiger van de inwoner.

Ook is in dit artikel bepaald dat het college de verplichting heeft om de inwoner te wijzen op de mogelijkheid om een persoonlijk plan op te stellen en deze aan het college te overhandigen.

Op grond van de wet (artikel 2.2.4, eerste lid, aanhef en onder a) zorgt het college dat voor de inwoner als deze dat wil, gratis ondersteuning beschikbaar is, tijdens de toeleidingsprocedure. Dit is in de verordening opgenomen om voor de inwoner duidelijk te maken wat de rechten en verplichtingen zijn.

Artikel 6. Spoedeisende gevallen

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.3.3 van de Wmo 2015. In situaties waarin sprake is van een acute ondersteuningsbehoefte en de uitkomst van het reguliere onderzoek niet kan worden afgewacht, kan het college direct een tijdelijke maatwerkvoorziening inzetten.

De tijdelijke voorziening is bedoeld als overbrugging totdat het onderzoek is afgerond en een definitief besluit over de benodigde ondersteuning kan worden genomen. Uitgangspunt is dat een tijdelijke maatwerkvoorziening voor maximaal drie maanden wordt verstrekt. Indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan het college besluiten deze termijn te verlengen.

Artikel 7. Onderzoek

Het onderzoek vormt de basis voor de beoordeling van de ondersteuningsvraag. Op grond van artikel 2.3.2 van de Wmo 2015 is het college verplicht een zorgvuldig onderzoek uit te voeren voordat op een aanvraag voor een maatwerkvoorziening wordt beslist.

Lid 1
Het college onderzoekt de ondersteunignsvraag overeenkomstig het door de Centrale Raad van Beroep ontwikkelde stappenplan (CRvB 21 maart 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:819). Dit stappenplan waarborgt dat de ondersteuningsvraag zorgvuldig wordt vastgesteld en dat pas een maatwerkvoorziening wordt verstrekt wanneer blijkt dat de eigen mogelijkheden, het sociale netwerk en voorliggende voorzieningen geen passende oplossing bieden.

Lid 2
Voor een zorgvuldig onderzoek verzamelt het college de benodigde gegevens. De inwoner heeft een medewerkingsplicht en verstrekt de gegevens waarover hij redelijkerwijs kan beschikken. Als informatie alleen met toestemming kan worden opgevraagd, vraagt het college hiervoor toestemming aan de inwoner.

Lid 3
Wanneer de ondersteuningsvraag en de persoonlijke situatie voldoende bekend zijn en er geen relevante wijzigingen zijn opgetreden, kan het college in overleg met de inwoner afzien van een gesprek. Hiermee worden onnodige administratieve lasten voorkomen.

Lid 4
Het college kan de inwoner vragen zich te identificeren met een geldig identiteitsbewijs. Dit is niet nodig als de identiteit van de inwoner al bij de gemeente bekend is.

Lid 5
Dit lid werkt de onderwerpen uit die tijdens het onderzoek worden besproken. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar de beperkingen van de inwoner, maar ook naar de eigen mogelijkheden, gebruikelijke hulp, mantelzorg, het sociaal netwerk, algemene en voorliggende voorzieningen en de mogelijkheid van een pgb. Pas wanneer deze mogelijkheden onvoldoende zijn om de ondersteuningsvraag op te lossen, kan een maatwerkvoorziening aan de orde zijn.

Lid 6
Als de ondersteuningsvraag daartoe aanleiding geeft, kan het college een onafhankelijk deskundige inschakelen. Een deskundig advies kan noodzakelijk zijn om de ondersteuningsbehoefte zorgvuldig en objectief vast te stellen. Daarbij geldt dat het advies op zorgvuldige wijze tot stand moet komen en inzichtelijk en navolgbaar moet zijn.

Artikel 8. Verslag

Dit artikel regelt de afronding van het onderzoek. De bevindingen van het onderzoek worden vastgelegd in een onderzoeksverslag dat in beginsel binnen zes weken na de melding aan de inwoner wordt verstrekt. Indien voor het onderzoek aanvullende gegevens van de inwoner nodig zijn, kan het onderzoek in overleg tijdelijk worden opgeschort totdat deze gegevens beschikbaar zijn.

Het onderzoeksverslag geeft de inwoner inzicht in de uitkomsten van het onderzoek en biedt de mogelijkheid om opmerkingen of aanvullingen te laten opnemen. Hiermee wordt gewaarborgd dat het verslag een juiste en volledige weergave vormt van de situatie en de besproken oplossingsrichtingen.
In het onderzoeksverslag wordt de inwoner gewezen op de mogelijkheid om een aanvraag voor een maatwerkvoorziening in te dienen. Daarnaast kan het college aangeven welke andere oplossingen beschikbaar zijn, zoals eigen mogelijkheden, algemene voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen of andere voorliggende voorzieningen.

Artikel 9. Aanvraag maatwerkvoorziening

Dit artikel regelt op welke wijze een aanvraag voor een maatwerkvoorziening wordt ingediend. Uitgangspunt is dat eerst een onderzoek plaatsvindt naar de ondersteuningsbehoefte van de inwoner. Op basis van de uitkomsten daarvan kan een aanvraag worden gedaan.

Om administratieve lasten te beperken kan een ondertekend onderzoeksverslag als aanvraag worden aangemerkt. Wanneer de situatie van de inwoner voldoende bekend is, kan het college in overleg met de inwoner afzien van een nieuw onderzoek.

Indien een inwoner kiest voor een persoonsgebonden budget (pgb), moet hij of zij met een budgetplan inzichtelijk maken hoe het pgb zal worden besteed. Dit stelt het college in staat te beoordelen of met het pgb passende en kwalitatief verantwoorde ondersteuning kan worden ingekocht.

Artikel 10. Beschikking maatwerkvoorziening

Dit artikel bevat regels over de inhoud van de beschikking. De beschikking maakt duidelijk welke ondersteuning wordt verstrekt, met welk doel, voor welke periode en onder welke voorwaarden. Wanneer een maatwerkvoorziening wordt verstrekt in de vorm van een pgb, bevat de beschikking aanvullende informatie over de besteding, voorwaarden, kwaliteitseisen en verantwoording van het budget. Ook wordt de inwoner geïnformeerd over een eventuele eigen bijdrage.

Het college streeft naar begrijpelijke en zorgvuldige besluitvorming. Wanneer het voorgenomen besluit afwijkt van de verwachtingen of wensen van de inwoner, wordt dit voorafgaand aan de verzending van de beschikking toegelicht.

Artikel 11. Passend beschikken

Dit artikel geeft invulling aan het uitgangspunt dat ondersteuning niet alleen passend moet zijn qua inhoud, maar ook qua duur en vorm. Het college stemt de beschikking af op de individuele situatie van de inwoner en houdt rekening met de aard, ernst en verwachte duur van de ondersteuningsbehoefte. Daarbij wordt gestreefd naar continuïteit van ondersteuning en het voorkomen van onnodige heronderzoeken en herindicaties. Wanneer sprake is van een langdurige of blijvende ondersteuningsbehoefte kan een langere indicatieduur of een beschikking voor onbepaalde tijd passend zijn. Het college kan periodiek beoordelen of de toegekende ondersteuning nog aansluit bij de situatie van de inwoner. Indien dat niet langer het geval is, kan het besluit worden gewijzigd of ingetrokken overeenkomstig de bepalingen van de Wmo 2015.

Hoofdstuk 3 Criteria maatwerkvoorzieningen

Artikel 12. Algemene toekenningscriteria maatwerkvoorziening

Dit artikel bevat het algemene beoordelingskader voor de verstrekking van maatwerkvoorzieningen op grond van de Wmo 2015. Het onderzoek en het eventuele budgetplan vormen de basis voor de beoordeling van de ondersteuningsvraag en de beslissing op de aanvraag.

Lid 1
Het onderzoeksverslag vormt de basis voor de beoordeling van de aanvraag. Wanneer een pgb wordt aangevraagd, wordt ook het budgetplan bij de beoordeling betrokken.

Lid 2
De gemeente beoordeelt eerst of de ondersteuningsvraag kan worden opgelost met eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, het sociaal netwerk, vrijwilligers, algemene of algemeen gebruikelijke voorzieningen of andere wettelijke voorzieningen. Pas wanneer deze mogelijkheden onvoldoende zijn, komt en maatwerkvoorziening in beeld.

Lid 3
In het derde lid is vastgelegd dat een maatwerkvoorziening een passende en doeltreffende bijdrage moet leveren aan de zelfredzaamheid of participatie van de inwoner. De voorziening moet bijdragen aan het bereiken van de gewenste resultaten en de inwoner zo lang mogelijk in staat stellen om in de eigen leefomgeving te blijven functioneren.

Lid 4
Een maatwerkvoorziening wordt uitsluitend verstrekt wanneer de beperkingen voortkomen uit een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem, zoals bedoeld in de Wmo 2015.

Lid 5
Het vijfde lid bevat het uitgangspunt van de goedkoopst passende voorziening. Dit betekent dat het college niet gehouden is de door de inwoner gewenste voorziening te verstrekken, maar de voorziening die naar objectieve maatstaven passend is en het beoogde resultaat bereikt tegen de laagste maatschappelijke kosten.

Lid 6
Uitgangspunt is dat ondersteuning wordt geleverd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder. Alleen wanneer de wet of deze verordening daarin voorziet, kan hiervan worden afgeweken.

Lid 7
In het zevende lid is opgenomen dat het college een gevraagde voorziening kan weigeren wanneer deze niet bewezen effectief is. Het college kan in dat geval een alternatief aanbieden waarvan de effectiviteit wel voldoende aannemelijk is. Hiermee wordt beoogd de beschikbare middelen doelmatig in te zetten en ondersteuning te bieden die naar verwachting daadwerkelijk bijdraagt aan het oplossen of verminderen van de beperkingen van de inwoner.

Lid 8
Bij de keuze van een maatwerkvoorziening houdt het college, voor zover redelijkerwijs mogelijk, rekening met de godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en culturele achtergrond van de inwoner.

Lid 9
Het negende lid bevat regels voor vervanging van eerder verstrekte hulpmiddelen. Vervanging vindt in beginsel pas plaats wanneer een voorziening technisch is afgeschreven. Hierop zijn uitzonderingen mogelijk, bijvoorbeeld wanneer de voorziening buiten de schuld van de inwoner verloren is gegaan of wanneer deze door gewijzigde omstandigheden niet langer een passende oplossing biedt.

Lid 10
Algemeen gebruikelijke voorzieningen behoren tot de eigen verantwoordelijkheid van de inwoner en worden daarom niet als maatwerkvoorziening verstrekt. De in dit lid opgenomen opsomming geeft duidelijkheid over voorzieningen die de gemeente in ieder geval als algemeen gebruikelijk beschouwt. Deze lijst is niet limitatief; het college kan deze nader uitwerken of aanvullen in beleidsregels.

Artikel 13. Weigeringsgronden

Dit artikel bevat de situaties waarin het college een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan afwijzen. De weigeringsgronden vormen een nadere uitwerking van het compensatiebeginsel uit de Wmo 2015 en het uitgangspunt dat een maatwerkvoorziening alleen wordt verstrekt wanneer deze noodzakelijk, passend en doelmatig is.

Eerste lid
Het eerste lid bevat algemene weigeringsgronden die voor alle maatwerkvoorzieningen gelden. Zo wordt geen maatwerkvoorziening verstrekt wanneer de ondersteuningsvraag kan worden opgelost met een voorliggende voorziening of wanneer een voorziening niet noodzakelijk, niet passend of niet effectief is. Ook kan een aanvraag worden afgewezen wanneer een inwoner de voorziening al heeft aangeschaft voordat het college de noodzaak heeft kunnen beoordelen. Hiermee wordt voorkomen dat het college achteraf moet oordelen over voorzieningen waarvan de noodzaak of passendheid niet meer objectief kan worden vastgesteld.

Daarnaast is vastgelegd dat geen voorziening wordt verstrekt wanneer deze onveilig is, een anti-revaliderend effect heeft of wanneer een eerder verstrekte voorziening nog steeds een passende oplossing biedt. Ook kan een aanvraag worden afgewezen wanneer een inwoner onvoldoende verantwoordelijkheid heeft genomen om voorzienbare problemen te voorkomen of wanneer een eerder verstrekte voorziening door eigen toedoen verloren is gegaan.

Tweede lid
Voor woonvoorzieningen bevat het tweede lid aanvullende weigeringsgronden. Deze sluiten aan bij vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. Zo worden in beginsel geen woonvoorzieningen verstrekt voor recreatiewoningen, tweede woningen of andere verblijven die niet zijn bedoeld voor permanente bewoning. Ook komen voorzieningen die samenhangen met achterstallig onderhoud, renovatie of het normale uitrustingsniveau van een woning niet voor vergoeding in aanmerking. De Wmo is immers niet bedoeld als vervanging van de eigen verantwoordelijkheid van woningeigenaren of verhuurders.

Verder kan een aanvraag worden afgewezen wanneer de beperkingen het gevolg zijn van een verhuizing naar een minder geschikte woning, terwijl de inwoner redelijkerwijs had kunnen kiezen voor een beter passende woning. Hiermee wordt voorkomen dat vermijdbare kosten voor rekening van de gemeente komen.

Derde lid
In het derde lid is het primaat van verhuizen opgenomen. Dit betekent dat het college kan beoordelen of verhuizen naar een geschikte woning een meer passende en doelmatige oplossing is dan het aanpassen van de huidige woning. Bij deze afweging worden alle relevante omstandigheden van het individuele geval betrokken.

Vierde lid
Het vierde lid verduidelijkt dat voor de omvang van huishoudelijke ondersteuning wordt aangesloten bij de geldende beleidsregels huishoudelijke ondersteuning van de gemeente Buren. Hiermee wordt geborgd dat aanvragen op een uniforme en objectieve wijze worden beoordeeld.

Vijfde lid
Het vijfde lid bevat een nadere uitwerking van het lokaal verplaatsen per vervoermiddel. Daarbij wordt aangesloten bij de in de jurisprudentie ontwikkelde norm dat een vervoersvoorziening inwoners in staat moet stellen om sociale contacten te onderhouden en deel te nemen aan het maatschappelijk leven binnen de directe woon- en leefomgeving. De genoemde kilometeromvang vormt daarbij een uitgangspunt voor de beoordeling van de vervoersbehoefte.

Artikel 14. Gebruikelijke hulp

Dit artikel geeft invulling aan het uitgangspunt van de Wmo 2015 dat inwoners in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn voor hun eigen leven en voor elkaar binnen de leefeenheid. Van huisgenoten mag worden verwacht dat zij elkaar ondersteunen bij het voeren van het huishouden, de zelfredzaamheid en de participatie, voor zover dit redelijkerwijs van hen kan worden verlangd. Deze ondersteuning wordt aangeduid als gebruikelijke hulp.

Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter en gaat voor op ondersteuning vanuit de Wmo. Het feit dat een huisgenoot werkt, studeert of andere maatschappelijke activiteiten verricht, betekent op zichzelf niet dat geen gebruikelijke hulp kan worden geboden. Van volwassenen mag in beginsel worden verwacht dat zij een huishouden kunnen voeren naast werk of opleiding. Bij de beoordeling van gebruikelijke hulp kijkt het college altijd naar de individuele situatie. Daarbij worden onder meer de aard, omvang, frequentie en duur van de benodigde ondersteuning betrokken. Ook wordt beoordeeld in hoeverre de ondersteuning planbaar is en of sprake is van een tijdelijke of langdurige situatie.

Gebruikelijke hulp is geen absoluut uitgangspunt. Het college houdt rekening met omstandigheden waardoor huisgenoten redelijkerwijs niet in staat zijn de benodigde ondersteuning te bieden. Hierbij kan worden gedacht aan fysieke afwezigheid, eigen beperkingen of een situatie van (dreigende) overbelasting. Van overbelasting is sprake wanneer de draaglast de draagkracht van de huisgenoot overschrijdt of dreigt te overschrijden. Het college beoordeelt dit aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval en kan daarbij objectieve informatie betrekken.

Artikel 15. Sporthulpmiddelen

Een sporthulpmiddel komt uitsluitend in beeld wanneer de inwoner vanwege zijn beperking niet op een reguliere wijze kan sporten en de beperking leidt tot aantoonbare meerkosten. Daarbij geldt dat de voorziening noodzakelijk moet zijn voor het beoefenen van de betreffende sport en dat er geen passende alternatieven beschikbaar zijn.

De voorziening is bedoeld om deelname aan recreatieve en structurele sportbeoefening mogelijk te maken. Van de inwoner wordt daarom verwacht dat sprake is van een serieuze en duurzame sportactiviteit. De Wmo is niet bedoeld om topsport of sport op professioneel niveau te faciliteren.
Bij de beoordeling betrekt het college alle omstandigheden van het individuele geval, waaronder de aard van de beperking, de sport die wordt beoefend, de noodzaak van het hulpmiddel en de mogelijkheden die de inwoner zelf heeft om in de sportbehoefte te voorzien.

Hoofdstuk 4 Pgb als maatwerkvoorziening

Artikel 16. Algemene regels voor pgb

Dit artikel bevat de voorwaarden waaronder een inwoner een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb) kan ontvangen. Het pgb biedt inwoners de mogelijkheid om zelf ondersteuning in te kopen in plaats van gebruik te maken van een door de gemeente gecontracteerde voorziening. De wettelijke uitgangspunten voor het pgb zijn vastgelegd in artikel 2.3.6 van de Wmo 2015. Het college beoordeelt of de inwoner, eventueel met hulp van zijn netwerk of een vertegenwoordiger, in staat is de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Daarbij gaat het onder meer om het selecteren van een zorgverlener, het maken van afspraken, het aansturen van de ondersteuning en het naleven van de administratieve verplichtingen.

Om te kunnen beoordelen of een pgb passend is, moet de inwoner een budgetplan indienen. Hieruit moet blijken welk resultaat met het pgb wordt beoogd, waarom gekozen wordt voor een pgb en op welke wijze de ondersteuning wordt georganiseerd. Het budgetplan vormt een belangrijk onderdeel van de beoordeling van de aanvraag.

Het pgb is bedoeld als alternatief voor een maatwerkvoorziening in natura en niet als aanvullende financieringsbron. Daarom mag het budget uitsluitend worden besteed aan de ondersteuning waarvoor het is verstrekt. Kosten die samenhangen met het beheer van het pgb, belangenbehartiging, administratie, bemiddeling, opleiding of huisvesting van de hulpverlener komen niet voor vergoeding in aanmerking.

In het zesde lid is vastgelegd dat ondersteuning die naar haar aard professionele deskundigheid vereist, niet door iemand uit het sociale netwerk kan worden geleverd. Hiermee wordt geborgd dat inwoners de ondersteuning ontvangen die noodzakelijk is gelet op de aard en ernst van hun beperkingen.

Het zevende lid bevat diverse weigeringsgronden. Deze zijn bedoeld om te waarborgen dat publieke middelen rechtmatig, doelmatig en veilig worden besteed. Zo kan een pgb worden geweigerd wanneer de inwoner onvoldoende in staat is het budget te beheren, de aanvraag onvoldoende kan motiveren, sprake is van misbruik of oneigenlijk gebruik, de ondersteuning feitelijk gebruikelijke hulp betreft of wanneer de kwaliteit en continuïteit van de ondersteuning onvoldoende kunnen worden gewaarborgd.

Daarnaast kan een pgb worden geweigerd wanneer de kosten hoger zijn dan de kosten van een vergelijkbare voorziening in natura. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan het uitgangspunt dat een pgb niet duurder hoeft te zijn dan de goedkoopst passende voorziening die de gemeente zelf kan aanbieden.

De regels in dit artikel beogen een evenwicht te creëren tussen keuzevrijheid voor inwoners en de verantwoordelijkheid van het college om te waarborgen dat de ondersteuning veilig, doeltreffend, van voldoende kwaliteit en financieel verantwoord wordt ingezet.

Artikel 17. Aanvullende regels voor het persoonsgebonden budget

Dit artikel bevat aanvullende voorwaarden voor de inzet van een pgb. Wanneer ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele organisatie of zelfstandig ondernemer, moet worden voldaan aan de door de gemeente gestelde kwaliteitseisen. Deze kwaliteitseisen worden nader uitgewerkt in de beleidsregels.

Bij inzet van een persoon uit het sociale netwerk geldt dat de ondersteuning moet leiden tot een gelijkwaardig of beter resultaat dan professionele ondersteuning. Daarnaast moet worden voldaan aan de algemene voorwaarden voor een pgb en mag de ondersteuning niet leiden tot (dreigende) overbelasting van de hulpverlener. Indien nodig kan het college hierover een deskundig advies inwinnen.

Artikel 18. Hoogte en tarief van het pgb

n de verordening moet in ieder geval worden bepaald hoe de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn (artikel 2.1.3 lid 2b van de wet). In de Memorie van toelichting is vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het pgb niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39). Gemeenten hebben daarmee ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners.

In deze bepaling is een minimum vastgelegd voor de hoogte van het pgb in individuele gevallen. Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). Tegelijkertijd moet het pgb toereikend moet zijn om de zorg en ondersteuning in te kopen (artikel 2.3.6 lid 1 van de wet). Het college moet daarom in ieder individueel geval toetsen of met het vastgestelde tarief inderdaad de benodigde voorziening kan worden ingekocht. Blijkt dat niet zo te zijn, dan moet de hoogte van het pgb voor die individuele situatie worden aangepast. Daarbij geldt als uitgangspunt dat de aangewezen voorziening bij ten minste één aanbieder moet kunnen worden ingekocht. Dit uitgangspunt sluit aan bij jurisprudentie over de hoogte van het pgb (CRvB 19-09-2012, nr. 10/3482 WMO en Rechtbank Overijssel 20-02-2017, nr. 16/1676 AK/ZWO).

Lid 1, 2 en 3
Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Voor formele hulp geldt het hogere pgb-tarief en voor informele hulp geldt over het algemeen een lager tarief. Dit sluit aan bij de systematiek die binnen de Wet langdurige zorg (Wlz) en Zorgverzekeringswet (Zvw) wordt gehanteerd.

Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep. De hulp wordt dan verleend door een zorgaanbieder of door een zelfstandige hulpverlener (ZZP-er). Hierop geldt één (belangrijke) uitzondering en dat is wanneer de hulpverlener uit het sociaal netwerk van de inwoner. Bij ondersteuning door een persoon uit het sociale netwerk, is altijd sprake van informele hulp. Ook al gaat het om een hulpverlener die voldoet aan de criteria genoemd in lid 2 van deze bepaling; dan nog geldt dat in het kader van deze verordening als informele hulp. De achtergrond daarvan is dat ook bijvoorbeeld familieleden of vrienden met een zorg-gerelateerd beroep of opleiding in eerste instantie een affectieve relatie hebben met de budgethouder. Dat is dan ook doorslaggevend voor het bijbehorende pgb-tarief.

In de bepaling van lid 3 is vastgelegd dat wanneer de dienstverlening wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in lid 2, er sprake is van informele hulp.

Lid 4
De hoogte van het pgb wordt vastgesteld aan de hand van het budgetplan en, indien nodig, een offerte van de beoogde zorgverlener. Het pgb moet voldoende zijn om de noodzakelijke ondersteuning daadwerkelijk te kunnen inkopen.

Lid 5
Voor een verhuiskostenvergoeding geldt een forfaitair maximumbedrag van € 1.500.

Lid 6
Wanneer sprake is van een arbeidsovereenkomst, worden de verschuldigde werkgeverslasten meegenomen bij de berekening van het pgb, overeenkomstig de tarieven die de Sociale Verzekeringsbank (SVB) hanteert.

Lid 7
De actuele normbedragen voor pgb's en andere maatwerkvoorzieningen worden gepubliceerd op de website van Sociaal Domein Rivierenland.

Lid 8 en 9
Het pgb-tarief blijft gedurende de looptijd van de beschikking in beginsel ongewijzigd. Het college kan de tarieven jaarlijks indexeren, waarbij wordt aangesloten bij de indexering van de tarieven voor zorg in natura.

Artikel 19. Bijdrage kosten voorzieningen Wmo

Dit artikel regelt de eigen bijdrage die inwoners verschuldigd kunnen zijn voor maatwerkvoorzieningen op grond van de Wmo 2015. De hoogte, duur en inning van de eigen bijdrage worden bepaald door de wettelijke regels uit de Wmo 2015 en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. De vaststelling en inning vinden plaats door het Centraal Administratiekantoor (CAK).

Voor sommige voorzieningen geldt een uitzondering. Zo is geen eigen bijdrage verschuldigd voor een rolstoelvoorziening en voor collectief vervoer. Voor het gebruik van collectief vervoer betaalt de inwoner wel een ritbijdrage aan de vervoerder.

Lid 3
Het derde lid verduidelijkt dat de eigen bijdrage nooit hoger kan zijn dan de kostprijs van de verstrekte voorziening en bovendien is gemaximeerd door de landelijke regelgeving. Hiermee wordt voorkomen dat inwoners meer betalen dan de feitelijke kosten van de ondersteuning.

Lid 5
In het vijfde lid is geregeld hoe de kostprijs van een voorziening wordt bepaald. Deze kostprijs vormt de basis voor de berekening van de eigen bijdrage. Voor voorzieningen in natura wordt aangesloten bij de overeengekomen tarieven met aanbieders. Bij een pgb wordt uitgegaan van de hoogte van het toegekende budget.

Tot slot maakt het artikel duidelijk dat naast een eventuele eigen bijdrage sprake kan zijn van kosten die voor eigen rekening van de inwoner blijven omdat deze als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan consumptiekosten of andere gebruikelijke uitgaven die ook zonder beperking zouden worden gemaakt.

Hoofdstuk 6 Kwaliteit

Artikel 20. Kwaliteit voorzieningen

Dit artikel geeft invulling aan de wettelijke verantwoordelijkheid van het college om te zorgen voor kwalitatief goede ondersteuning. Aanbieders moeten ervoor zorgen dat de ondersteuning veilig, doeltreffend, cliëntgericht en afgestemd op de persoonlijke situatie van de inwoner wordt uitgevoerd.

Van aanbieders wordt verwacht dat zij werken met voldoende deskundige beroepskrachten die handelen volgens de geldende professionele standaarden. Daarnaast moeten zij beschikken over een klachtenregeling en voldoen aan de kwaliteitseisen die de gemeente bij de inkoop van ondersteuning stelt.

Wanneer een hoofdaannemer gebruik maakt van onderaannemers, blijft de hoofdaannemer verantwoordelijk voor de kwaliteit van de geleverde ondersteuning. De gemeente houdt toezicht op de naleving van de kwaliteitseisen door middel van contractmanagement, kwaliteitsonderzoeken, cliëntervaringsonderzoeken en, indien nodig, nader onderzoek naar aanleiding van signalen.

Lid 5
Het vijfde lid bevat de verplichting om desgevraagd een geldige VOG te overleggen voor beroepskrachten en andere personen die vanuit hun werkzaamheden in contact kunnen komen met cliënten. Hiermee wordt beoogd de veiligheid van inwoners die ondersteuning ontvangen zoveel mogelijk te waarborgen.

Artikel 21. Verhouding prijs-kwaliteit ondersteuning door derden

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.6.6 van de Wmo 2015 en waarborgt dat de gemeente bij de inkoop van ondersteuning reële tarieven hanteert. Het uitgangspunt is dat aanbieders de ondersteuning kunnen leveren tegen een prijs die voldoende ruimte biedt voor goede kwaliteit, continuïteit en deskundige medewerkers.

Bij het vaststellen van tarieven houdt de gemeente onder meer rekening met de kosten van personeel, toepasselijke cao-verplichtingen, scholing, ziektevervanging, overhead, reistijd, administratieve lasten en andere verplichtingen die voortvloeien uit wet- en regelgeving of gemeentelijke eisen. Door rekening te houden met deze kostprijselementen wordt voorkomen dat tarieven zo laag worden vastgesteld dat dit ten koste gaat van de kwaliteit of continuïteit van de ondersteuning. Hiermee wordt tevens bevorderd dat aanbieders kunnen voldoen aan de kwaliteitseisen die de gemeente aan de uitvoering van de Wmo stelt. Voor maatwerkvoorzieningen die geen diensten zijn, zoals hulpmiddelen en woningaanpassingen, wordt daarnaast rekening gehouden met de marktprijs en bijkomende kosten zoals levering, plaatsing, onderhoud, instructie en verzekering.

Hoofdstuk 7 Waardering mantelzorgers en tegemoetkoming meerkosten

Artikel 22. Criteria financiële tegemoetkoming meerkosten Wmo

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om een financiële tegemoetkoming te verstrekken voor meerkosten die een inwoner als gevolg van zijn beperking maakt. Het gaat hierbij niet om een maatwerkvoorziening in natura of een pgb, maar om een bijdrage in specifieke kosten die bijdragen aan de zelfredzaamheid of maatschappelijke participatie. De verordening beperkt deze tegemoetkoming tot een aantal concreet omschreven situaties, waaronder vervoerskosten met de eigen auto en kosten voor verhuizing en herinrichting. Uitgangspunt is dat alleen een tegemoetkoming wordt verstrekt wanneer geen andere passende of voorliggende regeling beschikbaar is. Bij de beoordeling kan het college rekening houden met de individuele omstandigheden van de inwoner, waaronder de hoogte van het inkomen en de

mate waarin daadwerkelijk meerkosten worden gemaakt. Het college kan nadere regels vaststellen over de toepassing van deze tegemoetkoming.

Artikel 23. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Mantelzorgers leveren een belangrijke bijdrage aan het welzijn en de zelfredzaamheid van inwoners. Met dit artikel geeft de gemeente invulling aan haar wettelijke taak om waardering uit te spreken voor mantelzorgers. De wijze waarop deze waardering wordt vormgegeven kan per jaar verschillen en wordt door de gemeente vastgesteld in overleg met het Steunpunt Mantelzorg. Om voor de waardering in aanmerking te komen moet sprake zijn van mantelzorg die gedurende een langere periode en met een zekere omvang wordt verleend aan een inwoner van de gemeente Buren.
De in dit artikel opgenomen voorwaarden zijn bedoeld om de waardering te richten op mantelzorgers die structureel en onbetaald ondersteuning bieden aan een naaste met een langdurige ondersteuningsbehoefte.

Hoofdstuk 8 Toezicht en handhaving maatwerkvoorziening

Artikel 24. Reikwijdte

Dit artikel verduidelijkt dat de bepalingen over toezicht en handhaving betrekking hebben op alle ondersteuning die op grond van de Wmo 2015 wordt of behoort te worden verstrekt. Daarbij gaat het niet alleen om de wet zelf, maar ook om de daarop gebaseerde regelgeving, gemeentelijke besluiten, overeenkomsten met aanbieders en subsidiebeschikkingen.

Artikel 25. Medewerkingsplicht

Voor een zorgvuldige beoordeling van de ondersteuningsvraag en het recht op een maatwerkvoorziening is het noodzakelijk dat de inwoner meewerkt aan het onderzoek. De medewerkingsplicht volgt uit de Wmo 2015 en houdt in dat de inwoner de informatie verstrekt die nodig is om de ondersteuningsbehoefte en het recht op ondersteuning vast te stellen.

Lid 1 en 2
Het college kan de inwoner en, voor zover relevant, huisgenoten uitnodigen voor een gesprek of een onderzoek door een deskundige. De inwoner en diens huisgenoten zijn verplicht hieraan hun medewerking te verlenen voor zover dit noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag.

Lid 3
De medewerkingsplicht houdt tevens in dat de inwoner wijzigingen die van invloed kunnen zijn op het recht op een maatwerkvoorziening tijdig meldt. Ook kan het college, voor zover noodzakelijk, een controle uitvoeren op de woon- en leefsituatie of op het gebruik van een verstrekte voorziening.

Lid 4
Bij de uitoefening van deze bevoegdheden houdt het college rekening met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dat betekent dat alleen die informatie wordt gevraagd of die controles worden uitgevoerd die noodzakelijk zijn voor een zorgvuldige uitvoering van de Wmo 2015 en dat niet verder wordt ingegrepen in de persoonlijke levenssfeer dan nodig is.

Artikel 26. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening

Dit artikel geeft invulling aan de verantwoordelijkheid van het college om de rechtmatige en doelmatige besteding van publieke middelen te bewaken. Daarbij staat niet alleen handhaving centraal, maar ook preventie. De gemeente informeert inwoners daarom actief over de voorwaarden die gelden voor het ontvangen van ondersteuning, de rechten en plichten die daarbij horen en de mogelijke gevolgen van misbruik of oneigenlijk gebruik.

Het college kan onderzoeken uitvoeren naar de rechtmatigheid, doelmatigheid en kwaliteit van verstrekte maatwerkvoorzieningen en pgb's. Deze onderzoeken kunnen steekproefsgewijs plaatsvinden of worden gestart naar aanleiding van signalen, meldingen of andere omstandigheden die aanleiding geven tot nader onderzoek. Daarbij kan worden beoordeeld of de ondersteuning daadwerkelijk is geleverd, of deze passend wordt ingezet en of wordt voldaan aan de voorwaarden die aan de voorziening zijn verbonden. Inwoners, pgb-beheerders, zorgverleners en andere betrokkenen zijn verplicht de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor een zorgvuldig onderzoek. Om deze toezichtstaken uit te voeren kan het college toezichthouders aanwijzen.

Wanneer sprake is van een ernstig vermoeden van misbruik of oneigenlijk gebruik van een pgb kan het college de Sociale Verzekeringsbank verzoeken om betalingen tijdelijk op te schorten. Hiermee kan worden voorkomen dat onrechtmatige betalingen doorgaan gedurende het onderzoek. Het college kan daarnaast beleidsregels vaststellen over de wijze waarop fraudepreventie, controle en handhaving worden vormgegeven.

Artikel 27. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering maatwerkvoorziening

Dit artikel regelt zowel de informatieplicht van inwoners als de bevoegdheden van het college om besluiten over maatwerkvoorzieningen en pgb's te herzien, in te trekken of terug te vorderen. Deze bevoegdheden zijn gebaseerd op de artikelen 2.3.8 en 2.3.10 van de Wmo 2015.

Van inwoners wordt verwacht dat zij wijzigingen in hun situatie die van invloed kunnen zijn op het recht op ondersteuning tijdig melden aan de gemeente. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een verbetering van de gezondheidssituatie, een verhuizing, opname in een instelling of andere omstandigheden waardoor de noodzaak van de voorziening verandert.

Het college kan een besluit herzien of intrekken wanneer achteraf blijkt dat de voorziening ten onrechte is verstrekt, wanneer de ondersteuning niet langer noodzakelijk is, wanneer de inwoner niet meer voldoet aan de voorwaarden voor verstrekking of wanneer de voorziening niet wordt gebruikt voor het doel waarvoor deze is toegekend. Ook langdurige opname in een instelling kan aanleiding zijn om opnieuw te beoordelen of een voorziening nog noodzakelijk is.

Indien sprake is van opzettelijke misleiding door het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, kan het college de geldswaarde van ten onrechte genoten ondersteuning geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Daarnaast kan een in eigendom of bruikleen verstrekte voorziening worden teruggevorderd wanneer het recht daarop is vervallen.

De bevoegdheden uit dit artikel dragen eraan bij dat ondersteuning beschikbaar blijft voor inwoners die daarop zijn aangewezen en dat publieke middelen rechtmatig en doelmatig worden besteed.

Artikel 28. De onderzoeksfase

Dit artikel beschrijft de wijze waarop toezichtonderzoeken kunnen worden uitgevoerd. Het doel van een onderzoek is vast te stellen of ondersteuning wordt geleverd overeenkomstig de wettelijke voorschriften, gemeentelijke regels en gemaakte afspraken.

Onderzoeken kunnen betrekking hebben op de kwaliteit, rechtmatigheid en doelmatigheid van de ondersteuning. Daarbij kan sprake zijn van kwaliteitscontroles, materiële controles, formele controles, detailcontroles en fraudeonderzoeken. Onderzoeken vinden in beginsel aangekondigd plaats, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.

Artikel 29. De handhavingsfase

Dit artikel beschrijft welke maatregelen het college kan treffen wanneer uit toezicht blijkt dat wet- en regelgeving, kwaliteitseisen of contractuele afspraken niet worden nageleefd.

Afhankelijk van de aard en ernst van de overtreding kan het college bestuursrechtelijke maatregelen treffen, zoals een aanwijzing, een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang. Daarnaast kunnen privaatrechtelijke maatregelen worden ingezet, bijvoorbeeld op grond van contractuele afspraken met aanbieders. Uitgangspunt is dat de gekozen maatregel altijd in verhouding staat tot de aard en ernst van de geconstateerde tekortkoming.

Artikel 30. Melding calamiteiten en geweldsincidenten

Dit artikel geeft uitvoering aan de wettelijke verplichting voor aanbieders om calamiteiten en geweldsincidenten te melden die zich voordoen bij de uitvoering van een maatwerkvoorziening.

De melding wordt gedaan bij de aangewezen Wmo-toezichthouder. Deze beoordeelt de melding, kan nader onderzoek verrichten en adviseert het college over eventuele maatregelen. Het doel hiervan is het bevorderen van de kwaliteit en veiligheid van de ondersteuning en het voorkomen van herhaling van incidenten.

Hoofdstuk 9 Klachten en inspraak

Artikel 31. Klachten

Dit artikel regelt de afhandeling van klachten van inwoners. Klachten over de wijze waarop de gemeente uitvoering geeft aan deze verordening worden behandeld volgens de gemeentelijke klachtenregeling.

Klachten over de kwaliteit van de ondersteuning of de dienstverlening van een aanbieder worden behandeld volgens de klachtenregeling van de betreffende aanbieder. Het college ziet erop toe dat aanbieders beschikken over een adequate klachtenregeling en deze op juiste wijze toepassen.

Artikel 32. Betrekken van inwoners bij het beleid

Dit artikel geeft uitvoering aan de wettelijke verplichting om inwoners te betrekken bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het Wmo-beleid. De gemeente biedt inwoners en vertegenwoordigers de mogelijkheid om mee te denken en advies uit te brengen over beleidsontwikkelingen binnen het sociaal domein. De wijze waarop deze participatie is georganiseerd en verder is uitgewerkt, is vastgelegd in de Verordening participatieraad sociaal domein gemeente Buren.

Artikel 33. Medezeggenschap bij aanbieder van maatschappelijke ondersteuning

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet. Het gaat om medezeggenschap van inwoners tegenover de aanbieder. In het verleden moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht inwoners en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (hierna: Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder reeds verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten. In het eerste lid is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de hier in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de wet).

Artikel 34. Hardheidsclausule

In de Wmo gaat het om maatwerk. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen van de verordening. Het is altijd van belang dat het college motiveert waarom in het specifieke geval toepassing van de verordening of het beleid leidt tot gevolgen voor een inwoner die onevenredig zijn in verhouding tot de met de verordening en beleid te dienen doelen.

Artikel 35. Indexering

Geen toelichting.

Artikel 36. Evaluatie

Het college evalueert het Wmo-beleid. Deze staat los van de landelijke evaluatie, die de lokaal verzamelde gegevens daarvoor kan benutten.

Artikel 37. Intrekking oude regelingen en overgangsregeling

Geen toelichting.

Artikel 38. Inwerkingtreding en citeertitel

Geen toelichting.